

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1267**z dnia 29 lipca 2021 r.****nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 598/2009 ⁽²⁾, Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze od 211,2 EUR do 237 EUR za tonę netto na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, w tym czasie objętych kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 20), 3824 90 91, ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 87), oraz pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Cło wyrównawcze nałożone niniejszym rozporządzeniem jest określane dalej jako „pierwotne środki”. Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia pierwotnych środków, zwane jest dalej „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 443/2011 ⁽³⁾, w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków, Rada rozszerzyła ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 598/2009 na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, z wyjątkiem biodiesla produkowanego przez przedsiębiorstwa BIOX Corporation, Oakville i Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada. Tym samym rozporządzeniem Rada rozszerzyła również ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 598/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzącego z USA.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1519 ⁽⁴⁾ Komisja Europejska ponownie nałożyła ostateczne środki wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z USA w następstwie przeglądu wygaśnięcia („poprzedni przegląd wygaśnięcia”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 598/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 443/2011 z dnia 5 maja 2011 r. rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 598/2009 na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, oraz rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 598/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu wysyłanego z Singapuru (Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1519 z dnia 14 września 2015 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 99).

- (4) Ponadto rozporządzeniem (UE) 2015/1519 zmienionym rozporządzeniem (UE) 2016/675 ⁽⁵⁾ rozszerzono ostateczne cło wyrównawcze także na przywóz biodiesla wysłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, z wyjątkiem biodiesla produkowanego przez przedsiębiorstwa BIOX Corporation, Oakville, i Rothsay Biodiesel, Guelph, oba mające siedzibę w Ontario, Kanada, jak również przez przedsiębiorstwo DSM Nutritional Products Canada Inc., Dartmouth, Nowa Szkocja, Kanada. Tym samym rozporządzeniem Komisja Europejska rozszerzyła ostateczne cło wyrównawcze również na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzącego z USA.
- (5) Obowiązujące obecnie cła wyrównawcze to stałe kwoty wynoszące od 211,2 EUR do 237 EUR za tonę netto w przypadku przywozu od producentów eksportujących.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (6) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁶⁾ Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”).
- (7) Wniosek o dokonanie przeglądu został złożony w dniu 11 czerwca 2020 r. przez Europejską Radę Biodiesla („wnio-wnioskodawca”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej biodiesla. W uzasadnieniu wniosku o dokonanie przeglądu podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia przywozu subsydiowanego biodiesla do Unii i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.

2. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (8) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽⁷⁾ Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, i na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wszczęła w dniu 14 września 2020 r. przegląd wygaśnięcia w odniesieniu do przywozu biodiesla pochodzącego z USA. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽⁸⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (9) W tym samym dniu – 14 września 2020 r. – Komisja wszczęła równoległe przeglądy wygaśnięcia środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu biodiesla pochodzącego z USA.
- (10) Rząd Kanady przedstawił uwagi na temat wszczęcia tego przeglądu, zauważając, że jeżeli środki miałyby zostać utrzymane, zwolnienie przyznane trzem kanadyjskim producentom biodiesla powinno pozostać w mocy. Komisja zachowała wspomniane zwolnienie w mocy w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

2.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (11) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/675 z dnia 29 kwietnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1519 nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 116 z 30.4.2016, s. 27).

⁽⁶⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antysubsydjnych (Dz.U. C 18 z 20.1.2020, s. 19).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

⁽⁸⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antysubsydjnych mających zastosowanie do przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. C 303 z 14.9.2020, s. 7).

2.2. Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE

- (12) Postępowanie w niniejszej sprawie wszczęto w dniu 14 września 2020 r., tj. w okresie przejściowym uzgodnionym między Zjednoczonym Królestwem a UE, w którym Zjednoczone Królestwo nadal podlegało prawu Unii. Okres ten dobiegł końca w dniu 31 grudnia 2020 r. W związku z tym od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorstwa i stowarzyszenia ze Zjednoczonego Królestwa nie kwalifikują się już jako zainteresowane strony w tym postępowaniu.
- (13) Za pośrednictwem notatki do akt sprawy (*) z dnia 15 stycznia 2021 r. Komisja zwróciła się do podmiotów gospodarczych ze Zjednoczonego Królestwa, które uważają, że nadal kwalifikują się jako zainteresowane strony, do nawiązania z nią kontaktu. BP OIL International Limited i Argent Energy zwróciły się o utrzymanie ich statusu zainteresowanych stron i uzyskały to prawo na podstawie przedstawionych dowodów. W szczególności oba przedsiębiorstwa przedstawiły dowody na istnienie powiązanych podmiotów w obrębie odpowiedniej grupy prowadzącej działalność na rynku unijnym. Z drugiej strony spółkę dominującą Valero Energy Limited ze Zjednoczonego Królestwa zastąpiła jej irlandzka spółka zależna Valero Energy Limited Ireland, ponieważ to druga z wymienionych spółek prowadzi działalność na rynku unijnym.

2.3. Zainteresowane strony

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów w USA i władze USA, znanych importerów, użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i zaprosiła te podmioty do udziału.
- (15) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat przeglądu wygaśnięcia oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

2.4. Kontrola wyrywkowa

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może przeprowadzić kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (17) W dniu 14 września 2020 r. Komisja powiadomiła zainteresowane strony o wstępnym doborze próby producentów unijnych zgodnie z sekcją 5.3 zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Komisja dobrała próbę na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w 2019 r., a także położenia geograficznego producentów produktu podobnego. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Producenci unijni objęci próbą odpowiedzieli na 17,5 % całkowitej szacowanej wielkości produkcji produktu podobnego w Unii, co zapewnia również odpowiedni zakres geograficzny. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. W wyznaczonym terminie 7 dni od daty powiadomienia o wstępnym doborze próby producentów unijnych nie otrzymano żadnych uwag.

Kontrola wyrywkowa importerów

- (18) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (19) Tylko jeden niepowiązany importer, Shell Trading Rotterdam BV, udzielił wymaganych informacji, w związku z czym Komisja podjęła decyzję, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących

- (20) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa była konieczna, oraz dokonać w takim przypadku doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w USA do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Poza tym zwróciła się do władz państwa wywozu o zidentyfikowanie innych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

(*) Dokument Tron: t21.000417.

- (21) Trzech producentów eksportujących w USA zgłosiło się i wyraziło chęć podjęcia współpracy z Komisją w ramach dochodzeń. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna, i wszystkie trzy przedsiębiorstwa wezwano do udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

2.5. Współpraca ze strony państwa, którego dotyczy postępowanie

- (22) W dniu 15 października 2020 r. jedno z początkowo współpracujących przedsiębiorstw wysłało do Komisji wiadomość e-mail, w której poinformowało, że nie będzie dalej współpracować. Ponadto dwa pozostałe przedsiębiorstwa również nie dostarczyły wymaganych informacji w wyznaczonym terminie poprzez wypełnienie i odesłanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (23) W dniu 10 listopada 2020 r. Komisja przesłała pismo informujące wszystkie trzy przedsiębiorstwa o zamiarze zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego oraz oparcia ustaleń dochodzenia na dostępnym stanie faktycznym. Władze USA zostały również poinformowane o tym zamiarze. Termin nadsyłania uwag do pisma upłynął dnia 17 listopada 2020 r. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (24) Ponadto na etapie wszczęcia postępowania Komisja w nocie werbalnej z dnia 14 września 2020 r. zwróciła się do władz USA o wypełnienie i odesłanie kwestionariusza antysubsydyjnego przeznaczonego dla rządu USA. Nie otrzymała odpowiedzi w wyznaczonym terminie.
- (25) W dniu 10 listopada 2020 r. Komisja przesłała notę werbalną, informując władze USA o zamiarze zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego oraz oparcia ustaleń dochodzenia na dostępnym stanie faktycznym ze względu na brak współpracy z ich strony.
- (26) Termin nadsyłania uwag do noty werbalnej upłynął dnia 17 listopada 2020 r. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (27) Komisja stwierdziła zatem, że ani producenci eksportujący, ani rząd USA nie współpracowali w dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia. W związku z tym Komisja postanowiła zastosować przepisy art. 28 rozporządzenia podstawowego i oprzeć ustalenia, pozytywne bądź negatywne, na dostępnym stanie faktycznym.

2.6. Kwestionariusze

- (28) Na etapie wszczęcia postępowania kopię kwestionariusza udostępniono w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie internetowej DG ds. Handlu.
- (29) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą oraz od niepowiązanego importera unijnego.

2.7. Weryfikacja

- (30) Z uwagi na wybuch pandemii COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych na podstawie z art. 26 rozporządzenia podstawowego. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe wszystkich informacji uznanych za niezbędne, aby dokonać ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie skutków, jakie pandemia COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne⁽¹⁰⁾. Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- SAIPOL Bu Diester, Francja
- CAMPA Iberia S.A.U., Hiszpania
- VERBIO Vereinigte BioEnergie AG, Niemcy

Importerzy

- Shell Trading Rotterdam BV, Niderlandy

⁽¹⁰⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

2.8. Ujawnianie informacji

- (31) W dniu 21 maja 2021 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza utrzymać obowiązujące cła wyrównawcze. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ujawnionych ustaleń.
- (32) Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony. Stronom, które zgłosiły taki wniosek, zapewniono możliwość przesłuchania.

3. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

3.1. Produkt objęty postępowaniem

- (33) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak w pierwotnym dochodzeniu i poprzednim przeglądzie wygaśnięcia, mianowicie monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będące produktem syntezy lub hydrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierające wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 29), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 29), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 29), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 29), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 29), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 29), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 29), ex 2710 20 16 (kod TARIC 2710 20 16 29), ex 3824 99 92 (kod TARIC 3824 99 92 12), ex 3826 00 10 (kod TARIC 3826 00 10 29, 3826 00 10 59, 3826 00 10 99), ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 19) („produkt objęty postępowaniem”).
- (34) Biodiesel jest paliwem odnawialnym produkowanym z szerokiej gamy surowców, tj. olejów roślinnych, takich jak olej rzepakowy, olej sojowy, olej palmowy, zużyte oleje spożywcze, tłuszcze zwierzęce lub biomasa.
- (35) Biodiesel jest wykorzystywany w sektorze transportu, głównie w postaci mieszanki z mineralnym olejem napędowym (tj. ropą naftową/konwencjonalnym olejem napędowym) i w znikomym stopniu w czystej postaci (B100).

3.2. Produkt podobny

- (36) W toku pierwotnego dochodzenia oraz poprzedniego przeglądu wygaśnięcia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem,
  - produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym USA, oraz
  - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (37) Produkty te uznano zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (38) Szwedzkie przedsiębiorstwo Preem AB oraz przedsiębiorstwo Valero Energy Ltd Ireland, będące producentami i dostawcami paliw, a tym samym użytkownikami produktu objętego postępowaniem, twierdziły, że biodiesel z estrów metyloowych kwasów tłuszczowych (FAME) i biodiesel z hydrorafinowanego oleju roślinnego to dwa różne rodzaje biodiesla oraz że hydrorafinowany olej roślinny należy wyłączyć z obecnego zakresu produktu. W rozporządzeniu z 2009 r. nakładającym środki tymczasowe ⁽¹¹⁾ wszystkie rodzaje biodiesla i mieszanki biodiesla uznano za paliwa biodiesel. Zarówno ester metyloowy kwasu tłuszczowego, jak i hydrorafinowany olej roślinny mogą być mieszane z olejem napędowym i pomimo pewnych różnic we właściwościach fizycznych końcowe zastosowanie produktu jest takie samo i oba produkty są produkowane przez przemysł Unii. Ponadto w skardze w pierwotnym dochodzeniu olej napędowy produkowany z hydrorafinowanych olejów roślinnych wyraźnie określono jako część produktu objętego postępowaniem, przy czym żadna ze stron nie zakwestionowała wówczas tego stwierdzenia. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 193/2009 z dnia 11 marca 2009 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 67 z 12.3.2009, s. 22).

4. Prawdopodobieństwo utrzymywania się lub ponownego wystąpienia subsydiowania

4.1. Uwagi wstępne

- (39) Zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA i kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii. Ze względu na brak współpracy ze strony producentów eksportujących i władz USA, o którym mowa w motywach 22–27 powyżej, nie było możliwe dokonanie analizy na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez producentów eksportujących i władze USA.
- (40) Zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego ustalenia w odniesieniu do prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania oparto zatem na dostępnym stanie faktycznym. Komisja wykorzystała następujące źródła informacji: wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia oraz późniejsze oświadczenia wnioskodawcy, Eurostat, bazę danych Global Trade Atlas („GTA”) i strony internetowe Agencji Informacji Energetycznej Stanów Zjednoczonych („EIA”) oraz Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych („USDA”).
- (41) W szczególności Komisja przeanalizowała następujące federalne i stanowe programy subsydiowania, które zostały wskazane we wniosku o dokonanie przeglądu i które Komisja uznała za nadal funkcjonujące.

Programy federalne

- a) Ulga dotycząca mieszaniny biodiesla i ulga dotycząca biodiesla
- b) Odliczenie od podatku dochodowego dla małych producentów biodiesla pochodzenia rolniczego
- c) Program bioenergetyczny dotyczący biopaliw zaawansowanych (Bioenergy Program for Advanced Biofuels) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych
- d) Ulga na produkcję biopaliwa celulozowego
- e) Program wsparcia na wytwarzanie produktów biorafinerii, odnawialnych produktów chemicznych i bioproduktów Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych

Programy stanowe

- a) Iowa – Zwrot podatku dla producentów biodiesla w stanie Iowa (Iowa Biodiesel Producer Tax Refund)
  - b) Kentucky – Ulga podatkowa dotycząca produkcji biodiesla stanu Kentucky (Kentucky Biodiesel Production Tax Credit)
  - c) Teksas – Program zachęt do produkcji paliwa z etanolu i biodiesla w Teksasie (Texas Fuel Ethanol and Biodiesel Production Incentive Programme)
- (42) Z drugiej strony z uwagi na brak współpracy ze strony władz USA i amerykańskich producentów eksportujących oraz w świetle wniosków dotyczących kontynuacji subsydiowania na podstawie wyżej wymienionych programów Komisja nie przeprowadziła dalszej analizy następujących federalnych i stanowych programów subsydiowania.

Programy federalne

- a) Specjalne odpisy amortyzacyjne dla zakładów produkujących biopaliwa drugiej generacji
- b) Program energia z obszarów wiejskich dla Ameryki

Programy stanowe

- a) Ulga podatkowa dotycząca miejsc pracy przy produkcji biopaliw stanu Alabama
- b) Ulga podatkowa dotycząca produkcji paliw odnawialnych stanu Hawaje
- c) Bodziec podatkowy związany z produkcją paliwa alternatywnego stanu Kentucky
- d) Przepis stanu Luizjana dotyczący ulgi podatkowej na ekologiczne miejsca pracy
- e) Program dotacji na produkcję biopaliwa stanu Minnesota
- f) Bodziec podatkowy dotyczący nieruchomości wykorzystywanych przy produkcji paliwa alternatywnego i pojazdów stanu Montana
- g) Ulga podatkowa dotycząca produkcji biopaliwa stanu Nowy Jork

- h) Ulga podatkowa na wyposażenie do produkcji biodiesla w stanie Dakota Północna
- i) Program pożyczek na biopaliwo stanu Dakota Północna
- j) Pożyczki na paliwa alternatywne stanu Oregon
- k) Ulga podatkowa dotycząca zakładów produkcji biopaliwa stanu Karolina Południowa
- l) Ulga podatkowa na ekologiczne miejsca pracy stanu Wirginia

4.2. Subsydiowanie – programy federalne

4.2.1. *Ulga dotycząca mieszanki biodiesla i ulga dotycząca biodiesla*

4.2.1.1. Podstawa prawna

- (43) Podstawą prawną ulgi podatkowej dla podmiotów zajmujących się mieszaniem biodiesla, detalistów i użytkowników końcowych jest pkt 40 A lit. b) tytułu 26 prawa podatkowego USA (U.S.C.). Przewidziano w nich następujące ulgi związane z paliwem biodiesel:
- 1) ulga dotycząca mieszanin biodiesla;
  - 2) ulga dotycząca biodiesla;
  - 3) ulga dotycząca małych producentów biodiesla pochodzenia rolniczego.
- (44) Ta ulga dotycząca mieszanki biodiesla istnieje w ustawodawstwie Stanów Zjednoczonych na szczeblu federalnym od 2005 r. ⁽¹²⁾. Zgodnie z sekcją 202 lit. a) ustawy Energy and Improvement and Extension Act Stanów Zjednoczonych z 2008 r. ta ulga podatkowa miała wygasnąć w dniu 31 grudnia 2009 r. ⁽¹³⁾. Ten program subsydiowania nigdy jednak tak naprawę nie wygasł, lecz był wielokrotnie przywracany z mocą wsteczną aż do chwili obecnej. Co więcej, w dniu 20 grudnia 2019 r. na mocy uzupełniającej ujednoliconej ustawy budżetowej Further Consolidated Appropriations Act Kongres USA przywrócił program na dwa lata od dnia 31 grudnia 2017 r. i przedłużył go na 3 lata, tj. do dnia 31 grudnia 2022 r. ⁽¹⁴⁾. To 5-letnie przedłużenie jest najdłuższym przedłużeniem dokonany od czasu wprowadzenia tego programu subsydiowania.
- (45) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca poinformował Komisję, że w dniu 25 maja 2021 r. do Senatu oraz Izby Reprezentantów Stanów Zjednoczonych wniesiono projekt ustawy w celu przedłużenia programu w zakresie ulgi dotyczącej mieszanki biodiesla o kolejne trzy lata, tj. do dnia 31 grudnia 2025 r.
- (46) Podobnie jak ulga dotycząca mieszanki biodiesla ulga dotycząca biodiesla istnieje w ustawodawstwie Stanów Zjednoczonych na szczeblu federalnym od 2005 r. ⁽¹⁵⁾. Zgodnie z sekcją 202 lit. a) ustawy Energy and Improvement and Extension Act Stanów Zjednoczonych z 2008 r. ta ulga podatkowa miała wygasnąć w dniu 31 grudnia 2009 r. ⁽¹⁶⁾. Ten program subsydiowania również nigdy jednak nie wygasł i był wielokrotnie przywracany z mocą wsteczną aż do chwili obecnej. Co więcej, w dniu 20 grudnia 2019 r. na mocy uzupełniającej ujednoliconej ustawy budżetowej Further Consolidated Appropriations Act Kongres USA przywrócił program na dwa lata od dnia 31 grudnia 2017 r. i przedłużył go na 3 lata, tj. do dnia 31 grudnia 2022 r. ⁽¹⁷⁾.
- (47) Odliczenie od podatku dochodowego dla małych producentów biodiesla pochodzenia rolniczego to ulga podatkowa przeznaczona wyłącznie dla małych producentów biodiesla pochodzenia rolniczego. Program ten został przeanalizowany w poniższych motywach 63–70.

4.2.1.2. Kwalifikowalność

- (48) Aby kwalifikować się do skorzystania z ulgi dotyczącej mieszanki biodiesla, o której mowa w powyższym motywie 43 pkt 1), przedsiębiorstwo musi wytworzyć mieszankę biodiesla i oleju napędowego, która jest sprzedawana jako paliwo lub do wykorzystania jako paliwo.

⁽¹²⁾ Ustanowiona w 2005 r., w drodze ustawy American Jobs Creation Act z 2004 r., §302 (P.L. 108-357), przedłużona ustawą Energy Policy Act z 2005 r., §1344 (P.L. 109-58).

⁽¹³⁾ Zob. sekcja 202 lit. a) ustawy Energy Improvement and Extension Act z 2008 r. (P.L. 110-343, dział B).

⁽¹⁴⁾ Ustawa Public Law 116-94 z dnia 20 grudnia 2019 r. – Further Consolidated Appropriations Act, 2020, sekcja 121.

⁽¹⁵⁾ Ustanowiona w 2005 r. w drodze ustawy American Jobs Creation Act z 2004 r., §302 (P.L. 108-357), przedłużona ustawą Energy Policy Act z 2005 r., §1344 (P.L. 109-58).

⁽¹⁶⁾ Zob. sekcja 202 lit. a) ustawy Energy Improvement and Extension Act z 2008 r. (P.L. 110-343, dział B).

⁽¹⁷⁾ Ustawa Public Law 116-94 z dnia 20 grudnia 2019 r. – Further Consolidated Appropriations Act, 2020, sekcja 121.

- (49) Podmiot wnioskujący o taką zachętę musi otrzymać zaświadczenie od producenta lub importera biodiesla, które określa produkt i procentowy udział biodiesla oraz biodiesla pochodzenia rolniczego ⁽¹⁸⁾ w tym produkcie. Wspomniana ulga przyjmuje formę ulgi podatkowej związanej z akcyzą lub, w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe przedsiębiorstwa z tytułu akcyzy jest niższe od całkowitej ulgi podatkowej związanej z akcyzą, przedsiębiorstwo może wnioskować o pozostałą kwotę ulgi jako o kredyty podatkowe podlegające refundacji. Kredyty podatkowe podlegające refundacji mogą przyjąć formę ulgi dotyczącej podatków dochodowych lub bezpośredniej płatności. Podlegają one refundacji, ponieważ nadwyżka kredytu może zostać wypłacona podatnikowi jako gotówkowa płatność bezpośrednia, o ile kredyt przewyższa zobowiązanie podatkowe podmiotu.
- (50) Ulga dotycząca biodiesla, o której mowa w motywie 43 pkt 2, to kredyty podatkowe niepodlegające refundacji dla detalistów lub użytkowników końcowych niemieszanego czystego biodiesla. Ulga dotycząca czystego biodiesla jest dostępna wyłącznie dla podmiotów, które tankują czystego biodiesla do zbiornika paliwa pojazdu lub wykorzystują go jako paliwo. Należy zauważyć, że również producenci biodiesla wytwarzający biodiesla na własne potrzeby mogą korzystać z tej ulgi. Aby móc wnioskować o taką ulgę, producent biodiesla musi prowadzić działalność jako detalista (tankując użytkownikom końcowym biodiesla do zbiornika paliwa) lub jako użytkownik końcowy (tankując biodiesla do swojego pojazdu).

4.2.1.3. Zastosowanie w praktyce

- (51) Biodiesel mieszany z olejem napędowym może być objęty ulgą podatkową związaną z akcyzą lub kredytem podatkowym. W ODP przeważała ulga wynosząca 1 USD za galon dla wszystkich rodzajów biodiesla, tj. biodiesla pochodzenia rolniczego i oleju napędowego wytwarzanego z biomasy.
- (52) Ostateczna ulga podatkowa za mieszane paliwo zależy od tego, ile zawiera ono biodiesla. Minimalnym wymogiem i najczęstszą praktyką jest dodawanie 0,1 % mineralnego oleju napędowego do 99,9 % biodiesla (taki mieszany produkt jest określany w USA jako B99), ponieważ gwarantuje to otrzymanie maksymalnej ulgi podatkowej. Udział biodiesla w mieszanym produkcie decyduje o kwalifikowalności do ulgi podatkowej (np. 100 galonów B99 będzie zawierać 99,9 galonów biodiesla, a zatem będzie kwalifikować się do ulgi podatkowej wynoszącej 99,90 USD). Konwersja biodiesla z czystego produktu (B100) na produkt mieszany (B99) jest prostą operacją. Wiąże się ona z dodaniem 0,1 % mineralnego oleju napędowego do czystego biodiesla i nie pociąga za sobą znaczącego przetworzenia produktu objętego postępowaniem. To właśnie działanie polegające na mieszanii zapewnia kwalifikowalność do ulgi.
- (53) Producenci biodiesla mogą wnioskować o zachętę, jeżeli sami zajmują się mieszaniami. Producent musi przeprowadzać mieszanie czystego biodiesla z olejem napędowym. Pod względem kwalifikowania się do ulgi nie ma różnicy między mieszanym biodielem przeznaczonym na sprzedaż krajową lub eksportową.
- (54) Przedsiębiorstwa, które nie wytwarzają czystego biodiesla, lecz raczej go nabywają i mieszają, są również uprawnione do skorzystania z ulgi podatkowej. Takie przedsiębiorstwa muszą uzyskać świadectwo od producenta lub importera biodiesla (a tam gdzie stosowne, od wszelkich uczestniczących odsprzedawców), w którym producent faktycznie zaświadcza, że nie wnioskował o ulgę podatkową ⁽¹⁹⁾.
- (55) Wymieniona zachęta może być przedmiotem wniosku o ulgi dotyczące podatków dochodowych lub ulgi podatkowe związane z akcyzą lub o bezpośrednią płatność gotówkową. Łączna kwota zachęty pozostaje taka sama (1 USD za galon) niezależnie od tego, czy zachęta jest przedmiotem wniosku o ulgę podatkową związaną z akcyzą, kredyt podatkowy, płatność bezpośrednią dla podatnika lub jakąkolwiek kombinację wymienionych form.
- (56) W U.S.C. przewidziano, że ulga dotycząca mieszaniny biodiesla nie zostanie przyznana, chyba że przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniami biodiesla z mineralnym olejem napędowym uzyska świadectwo („świadectwo dotyczące biodiesla”) od producenta biodiesla, w którym producent poświadczy m.in. ilość biodiesla, do której odnosi się świadectwo, oraz pochodzenie biodiesla (rolnicze lub inne).

⁽¹⁸⁾ Zgodnie z prawem USA pojęcie „biodiesel pochodzenia rolniczego” oznacza biodiesel uzyskiwany wyłącznie z olejów z pierwszego tłoczenia, w tym estrów uzyskiwanych z olejów roślinnych z pierwszego tłoczenia z kukurydzy, soi, nasion słonecznika, nasion bawełny, nasion canola, katanu, nasion rzepaku, krokosza balwierskiego, nasion lnu, otrębów ryżowych, nasion gorczycy, lnianki siewnej i tuszczu zwierzęcych. (pkt 40 A lit. d) ppkt 2 tytułu 26 prawa podatkowego USA).

⁽¹⁹⁾ <https://www.law.cornell.edu/uscode/text/26/40A>

- (57) W odniesieniu do ulgi dotyczącej biodiesla i podobnie jak w przypadku poprzedniego przeglądu wygaśnięcia detalista (lub producent biodiesla działający jako detalista) lub użytkownik końcowy niemieszanego biodiesla może wystąpić o ulgę w wysokości 1,00 USD za galon każdego rodzaju niemieszanego (czystego) biodiesla umieszczonego w zbiorniku paliwa pojazdu lub wykorzystanego jako paliwo. Ogólne kredyty podatkowe niepodlegające refundacji to ulgi dotyczące podatków dochodowych przedsiębiorstw. Nie podlegają one refundacji, ponieważ nadwyżka kredytu nie może zostać wypłacona przedsiębiorstwu jako gotówkowa płatność bezpośrednia, w przypadku gdy kredyt przewyższa jego zobowiązanie podatkowe.
- (58) Biorąc pod uwagę, że do tych programów kwalifikują się producenci biodiesla, oraz na podstawie dostępnego stanu faktycznego ⁽²⁰⁾ (z uwagi na brak współpracy, jak wskazano w motywie 27 powyżej) Komisja stwierdziła, że amerykańscy producenci eksportujący odnieśli z programu korzyści.

4.2.1.4. Podsumowanie

- (59) Ulga dotycząca mieszaniny biodiesla oraz ulga dotycząca biodiesla musiały być uznane za zachętę podatkową, niezależnie od tego, czy mają one formę płatności gotówkowej (możliwej tylko w przypadku ulgi dotyczącej mieszanin biodiesla), czy też muszą stanowić wyrównanie zobowiązań podatkowych (dotyczy obydwu ulg podatkowych).
- (60) Komisja stwierdza zgodnie ze swoimi ustaleniami z pierwotnego dochodzenia, że programy stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ w programach tych przewidziano wkład finansowy rządu USA w formie bezpośrednich dotacji (płatności gotówkowe, możliwe wyłącznie w przypadku ulgi dotyczącej mieszaniny biodiesla) oraz utraconych dochodów, które byłyby w przeciwnym przypadku należne (wyrównanie podatku) (mające zastosowanie do obydwu ulg podatkowych). Takie zachęty przynoszą korzyści otrzymującym je przedsiębiorstwom.
- (61) Programy są ograniczone do przedsiębiorstw, które prowadzą działalność w sektorze biodiesla, a zatem mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowią podstawę środków wyrównawczych.
- (62) Wreszcie, jako że w programie w zakresie ulgi dotyczącej mieszaniny biodiesla przewidziano subsydlum w wysokości 1 USD za galon w odniesieniu do wszystkich rodzajów biodiesla, Komisja uznała, że program ten zapewnił istotną kwotę subsydiów amerykańskim producentom eksportującym biodiesla i pozostał zdecydowanie najważniejszym programem w ODP. Takie subsydlum w wysokości 1 USD za galon wyniosłoby około 302 EUR na tonę.

4.2.2. Odliczenie od podatku dochodowego dla małych producentów biodiesla pochodzenia rolniczego

4.2.2.1. Podstawa prawna

- (63) Podobnie jak ulgę dotyczącą mieszaniny biodiesla i ulgę dotyczącą biodiesla w pkt 40 A tytułu 26 U.S.C. przewidziano również odliczenie od podatku dochodowego dla małych producentów biodiesla pochodzenia rolniczego.
- (64) Ponadto, podobnie jak ulga dotycząca mieszaniny biodiesla i ulga dotycząca biodiesla, jak określono w motywach 45 i 46, odliczenie od podatku dochodowego dla małych producentów biodiesla pochodzenia rolniczego istnieje w ustawodawstwie Stanów Zjednoczonych na szczeblu federalnym od 2005 r. ⁽²¹⁾. Zgodnie z sekcją 202 lit. a) ustawy Energy and Improvement and Extension Act Stanów Zjednoczonych z 2008 r. ta ulga podatkowa miała wygasnąć w dniu 31 grudnia 2009 r. ⁽²²⁾. Ten program subsydiowania nigdy jednak nie wygasł, lecz był wielokrotnie przywracany z mocą wsteczną. Co więcej, w dniu 20 grudnia 2019 r., na mocy uzupełniającej ujednoliconej ustawy budżetowej Further Consolidated Appropriations Act Kongres USA przywrócił program na dwa lata od dnia 31 grudnia 2017 r. i przedłużył go na 3 lata, tj. do dnia 31 grudnia 2022 r.

4.2.2.2. Kwalifikowalność

- (65) Wskazany program jest dostępny wyłącznie dla małych producentów czystego biodiesla pochodzenia rolniczego. Podmiot zajmujący się mieszaniami lub przedsiębiorstwo handlowe dokonujące zakupu, lecz nieprodukujące biodiesla, nie kwalifikują się do ulgi. Mały producent to podmiot, którego roczne moce produkcyjne nie przekraczają 60 mln galonów biodiesla pochodzenia rolniczego.

⁽²⁰⁾ Zob. pkt 3.1.1.1 i 3.1.1.2 wniosku o dokonanie przeglądu.

⁽²¹⁾ Ustawa Energy Policy Act z 2005 r., §1345 (P.L. 109-58); zmieniona ustawą Energy Improvement and Extension Act z 2008 r. (P.L. 110-343, dział B) §202-203; przedłużona ustawą Tax Relief, Unemployment Insurance Reauthorization, and Job Creation Act z 2010 r. (P.L. 111-312), §701.

⁽²²⁾ Zob. sekcja 202 lit. a) ustawy Energy and Improvement and Extension Act z 2008 r. (P.L. 110-343, dział B).

- (66) Taki producent biodiesla pochodzenia rolniczego może wnioskować o ogólny kredyt podatkowy niepodlegający refundacji wynoszący 0,10 USD za każdy galon wyprodukowanego biodiesla pochodzenia rolniczego. Kwalifikująca się produkcja producenta nie może przekroczyć 15 mln galonów w jakimkolwiek roku podatkowym. Aby producent mógł wnioskować o ulgę, biodiesel pochodzenia rolniczego musi zostać wykorzystany jako paliwo, sprzedany do użytku jako paliwo lub wykorzystany jako mieszanina biodiesla i oleju napędowego, która jest stosowana jako paliwo lub sprzedawana do użytku jako paliwo. Tym sposobem mali producenci biodiesla pochodzenia rolniczego mogą łączyć ten program z programem w zakresie ulgi dotyczącej mieszaniny biodiesla i dzięki temu otrzymywać łącznie 1,10 USD za galon. Z kolei wielcy producenci biodiesla pochodzenia rolniczego kwalifikują się wyłącznie do programu w zakresie ulgi dotyczącej mieszaniny biodiesla.

4.2.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (67) Wnioski o ogólne kredyty podatkowe niepodlegające refundacji są przedstawiane corocznie, gdy wnioskodawca składa zeznanie podatku dochodowego. Ulgę za każdy galon wytworzonego przez wnioskodawcę biodiesla podczas danego roku podatkowego, w maksymalnej ilości wynoszącej 15 mln galonów, jest wyrównywana w odniesieniu do zobowiązania wnioskodawcy z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wnioskodawcy jest niższe od kwoty wnioskowanej ulgi, nadwyżka może zostać przeniesiona na kolejne lata podatkowe.
- (68) Biorąc pod uwagę, że do tego programu kwalifikują się producenci biodiesla, oraz na podstawie dostępnego stanu faktycznego ⁽²³⁾ (z uwagi na brak współpracy, jak wskazano w motywie 27 powyżej) Komisja – stosując dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego – stwierdziła, że amerykańscy producenci eksportujący odnieśli z programu korzyści.

4.2.2.4. Podsumowanie

- (69) Komisja stwierdza zgodnie ze swoimi ustaleniami z pierwotnego dochodzenia, że program ten stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ w programie tym przewidziano wkład finansowy rządu USA w formie utraconych dochodów, które byłyby w przeciwnym przypadku należne. Taka zachęta przynosi korzyści otrzymującym ją przedsiębiorstwom.
- (70) Program jest ograniczony do przedsiębiorstw, które wytwarzają biodiesla, a zatem ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

4.2.3. Program bioenergetyczny dotyczący biopaliw zaawansowanych (Bioenergy Program for Advanced Biofuels) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych

4.2.3.1. Podstawa prawna

- (71) Program bioenergetyczny dotyczący biopaliw zaawansowanych Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych objęty jest sekcją 9005 tytułu IX ustawy Farm Security and Rural Investment Act z 2002 r. („ustawa o farmach z 2002 r.”) i obecnie jego wersja ujednolicona jest określona w pkt 8105 tytułu 7 prawa podatkowego USA.
- (72) Program miał wygasnąć w 2012 r., ale został przedłużony w 2013 r. ⁽²⁴⁾ i następnie w 2014 r. ⁽²⁵⁾. W tym względzie ustawą rolną z 2014 r. przedłużono okres obowiązywania programu o kolejne 5 lat, do końca 2018 r. Ostatnio ustawą o poprawie rolnictwa (Agricultural Improvement Act) z dnia 20 grudnia 2018 r. przedłużono ten program subsydiowania o kolejne pięć lat, tj. do końca 2023 r. ⁽²⁶⁾.

⁽²³⁾ Zob. pkt 3.1.1.3 wniosku o dokonanie przeglądu.

⁽²⁴⁾ American Taxpayer Relief Act z dnia 2 stycznia 2013 r. (ustawa Public Law 112-240, §701(f)(4)).

⁽²⁵⁾ Ustawa rolna z dnia 7 lutego 2014 r. (ustawa Public Law 113-79, §9005(2)).

⁽²⁶⁾ Ustawa o poprawie rolnictwa z 2018 r. (ustawa Public Law 115-334, §9005(2)(B)).

4.2.3.2. Kwalifikowalność

- (73) Program ten zapewnia dotacje bezpośrednie dla producentów biopaliw zaawansowanych, które są powszechnie określane jako „paliwo produkowane z biomasy innej niż skrobia z ziaren kukurydzy”. Definicja ta obejmuje olej napędowy produkowany z biomasy ⁽²⁷⁾. Nie więcej niż pięć procent środków z programu może zostać wypłacone kwalifikującym się producentom o zdolności przerobowej przekraczającej 150 mln galonów zaawansowanego biopaliwa rocznie. Przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami nie kwalifikują się do programu.

4.2.3.3. Zastosowanie w praktyce ⁽²⁸⁾

- (74) Uczestnicy otrzymują bezpośrednie płatności od rządu po złożeniu wniosku o udział w programie. Producenci muszą najpierw zarejestrować się w urzędzie i podpisać umowę. Producenci muszą złożyć wnioski o płatność za każdy kwartał roku podatkowego, aby otrzymać płatność za biopaliwo zaawansowane wyprodukowane w tym kwartale. Płatności są przewidziane dla rzeczywistej produkcji oraz dodatkowej produkcji. Wysokość płatności w przypadku produkcji rzeczywistej oblicza się kwartalnie w odniesieniu do ilości faktycznie wyprodukowanego biopaliwa zaawansowanego w każdym kwartale.
- (75) Płatności z tytułu powiększonej produkcji przyznaje się w odniesieniu do ilości kwalifikującego się biopaliwa zaawansowanego wyprodukowanego w roku podatkowym, która przekracza ilość biopaliwa wyprodukowanego w poprzednich latach podatkowych (od 2009 r.).
- (76) Finansowanie jest podzielone między wszystkich producentów, którzy się zgłosili, na podstawie wartości Btu ⁽²⁹⁾ produkcji. Finansowanie jest rozdzielone równomiernie pomiędzy wszystkich producentów w zależności od wartości Btu.
- (77) Biorąc pod uwagę, że do tego programu kwalifikują się producenci biodiesla, oraz na podstawie dostępnego stanu faktycznego ⁽³⁰⁾ (z uwagi na brak współpracy, jak wskazano w motywie 27 powyżej) Komisja – stosując dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego – stwierdziła, że amerykańscy producenci eksportujący odnieśli z programu korzyści.

4.2.3.4. Podsumowanie

- (78) Komisja uznała ten program za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje on wkład finansowy rządu USA w formie bezpośredniej dotacji. Taka zachęta przynosi korzyści otrzymującym ją przedsiębiorstwom.
- (79) Program jest ograniczony do przedsiębiorstw, które wytwarzają biodiesla, a zatem ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

4.2.4. Ulga na produkcję biopaliwa celulozowego

4.2.4.1. Podstawa prawna

- (80) Program obowiązuje od dnia 1 stycznia 2009 r., został ustanowiony ustawą Food, Conservation, and Energy Act z 2008 r. i jest zarządzany przez urząd skarbowy (Internal Revenue Service). Jego wersja ujednoczona jest określona w pkt 40 lit. b) ppkt 6 tytułu 26 prawa podatkowego USA.
- (81) Początkowo subsydium to miało przestać obowiązywać w dniu 31 grudnia 2012 r. Zostało ono jednak kilkakrotnie przedłużone – ostatnio do dnia 1 stycznia 2021 r. na mocy uzupełniającej ujednoczonej ustawy budżetowej Further Consolidated Appropriations Act z dnia 20 grudnia 2019 r.

⁽²⁷⁾ Zob. Kodeks przepisów federalnych (Code of Federal Regulations), tytuł 7 część 428.102 prawa podatkowego USA, „definicje” przepisów wykonawczych: „paliwo będące ekwiwalentem oleju napędowego, produkowane z odnawialnej biomasy, w tym z olejów roślinnych i tłuszczów zwierzęcych.” Ewentualnie „biopaliwa produkowane z materiałów odpadowych, w tym z resztek poźniwnych, innych wegetatywnych materiałów odpadowych, odpadów zwierzęcych, odpadów żywnościowych oraz odpadów z terenów zielonych” mogą również obejmować produkcję biodiesla.

⁽²⁸⁾ https://www.rd.usda.gov/sites/default/files/fact-sheet/508_RD_FS_RBS_AdvancedBioFuel.pdf

⁽²⁹⁾ Brytyjska jednostka cieplna (BTU lub Btu) to jednostka energii równa około 1055 dżuli.

⁽³⁰⁾ Zob. pkt 3.1.1.4 wniosku o dokonanie przeglądu.

4.2.4.2. Kwalifikowalność

- (82) Program ten przewiduje ogólny kredyt podatkowy niepodlegający refundacji w wysokości 1,01 USD za galon dla drugiej generacji biopaliw wykorzystywanych jako paliwo lub sprzedawanych do użytku jako paliwo. Uprawnieni są do niego producenci, w tym producenci biopaliw wytwarzanych z dowolnego rodzaju materiału ligninowo-celulozowego lub hemicelulozowego, który jest dostępny jako materiał odnawialny lub powtarzający się, jak również producenci paliw opartych na algach.

4.2.4.3. Zastosowanie w praktyce

- (83) Biorąc pod uwagę, że do tego programu kwalifikują się producenci biodiesla, oraz na podstawie dostępnego stanu faktycznego ⁽³¹⁾ (z uwagi na brak współpracy, jak wskazano w motywie 27 powyżej) Komisja – stosując dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego – stwierdziła, że amerykańscy producenci eksportujący odnieśli z programu korzyści.
- (84) Ponadto przewiduje się, że biopaliwa celulozowe będą w przyszłości stanowiły znaczącą część produkcji USA, o czym świadczy szereg realizowanych obecnie projektów, których celem jest rozwój mocy produkcyjnych w zakresie celulozowego oleju napędowego ⁽³²⁾.

4.2.4.4. Podsumowanie

- (85) Komisja uznała ten program za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje on wkład finansowy rządu USA w formie bezpośredniej dotacji. Taka zachęta przynosi korzyści otrzymującym ją przedsiębiorstwom.
- (86) Program jest przeznaczony wyłącznie dla przedsiębiorstw produkujących biopaliwo wytwarzane z dowolnego rodzaju materiału ligninowo-celulozowego lub hemicelulozowego, który jest dostępny jako materiał odnawialny lub powtarzający się, jak również produkujących paliwa oparte na algach. Ma on zatem charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

4.2.5. Program wsparcia na wytwarzanie produktów biorafinerii, odnawialnych produktów chemicznych i bioproduktów Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych

4.2.5.1. Podstawa prawna

- (87) Program wsparcia na wytwarzanie produktów biorafinerii, odnawialnych produktów chemicznych i bioproduktów Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych został przewidziany w pkt 8103 tytułu 7 (pomoc dla biorafinerii) prawa podatkowego USA i jest zarządzany przez Departament Rolnictwa Stanów Zjednoczonych.
- (88) W poprzednim przeglądzie wygaśnięcia ten sam program nosił nazwę „gwarancje kredytowe na zaawansowane biopaliwa” („Advanced biofuels loan guarantees”), ale nie został poddany analizie w ramach poprzedniego przeglądu wygaśnięcia.
- (89) Program obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym na podstawie wniosku o dokonanie przeglądu.

4.2.5.2. Kwalifikowalność

- (90) Program ten zapewnia gwarancje kredytowe w wysokości do 250 mln USD na pomoc w rozwoju nowych i powstających technologii na rzecz zaawansowanych biopaliw (w tym biodiesla), odnawialnych produktów chemicznych i bioproduktów. Ogólnie rzecz ujmując, do programu kwalifikują się dwa rodzaje projektów: biorafinerie i zakłady produkujące bioprodukty. Zaawansowane biopaliwo jest określane jako paliwo produkowane z odnawialnej biomasy innej niż skrobia z ziaren kukurydzy. Projekt musi być zlokalizowany w jednym ze stanów USA.
- (91) Kwalifikujący się wnioskodawcy to między innymi osoby fizyczne, władze stanowe lub lokalne, spółdzielnie rolnicze, laboratoria krajowe, instytucje szkolnictwa wyższego oraz wiejskie spółdzielnie elektryczne.

⁽³¹⁾ Zob. pkt 3.2.1 wniosku o dokonanie przeglądu.

⁽³²⁾ Wniosek o dokonanie przeglądu, wersja dostępna dla zainteresowanych stron, złożony w dniu 11 czerwca 2020 r. przez Europejską Radę Biodiesla („wnioskodawca”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej biodiesla, motywy 102, s. 21.

- (92) Całkowita kwota udziału federalnego (gwarancja kredytowa oraz inne finansowanie federalne) nie może przekraczać 80 % całkowitych kwalifikowalnych kosztów projektu. Kredytobiorca i inni zleceniodawcy zaangażowani w projekt muszą wnieść znaczny wkład pieniężny.

4.2.5.3. Zastosowanie w praktyce

- (93) Biorąc pod uwagę, że do tego programu kwalifikują się producenci biodiesla, oraz na podstawie dostępnego stanu faktycznego ⁽³³⁾ (z uwagi na brak współpracy, jak wskazano w motywie 27 powyżej) Komisja – stosując dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego – stwierdziła, że amerykańscy producenci eksportujący odnieśli z programu korzyści.

4.2.5.4. Podsumowanie

- (94) Komisja uznała ten program za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje on wkład finansowy rządu USA w formie zachęty podatkowej. Taka zachęta przynosi korzyści otrzymującym ją przedsiębiorstwom.
- (95) Program jest ograniczony do przedsiębiorstw, które prowadzą działalność w sektorze zaawansowanego biopaliwa, a zatem ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

4.3. Subsydiowanie – programy stanowe

4.3.1. Zwrot podatku dla producentów biodiesla w stanie Iowa (*Iowa Biodiesel Producer Tax Refund*)

4.3.1.1. Podstawa prawna

- (96) Podstawę prawną przedmiotowego programu prowadzonego przez departament podatkowy stanu Iowa stanowi sekcja 423.4(9) kodeksu stanu Iowa.
- (97) Program miał wygasnąć z dniem 1 stycznia 2015 r., ale został po raz pierwszy przedłużony do dnia 1 stycznia 2018 r. przez 85. Zgromadzenie Ogólne Stanu Iowa w 2014 r. W 2016 r. 86. Zgromadzenie Ogólne Stanu Iowa – na mocy ustawy przyjętej w dniu 24 maja 2016 r. (rozdział 1106) – przedłużyło ten program o kolejne dziewięć lat, tj. do dnia 1 stycznia 2025 r.

4.3.1.2. Kwalifikowalność

- (98) Producent musi być producentem biodiesla, zarejestrowanym przez Agencję Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych, zgodnie z 40 CFR § 79.4. Biodiesel musi być stosowany w paliwie będącym mieszanką biodiesla zgodnie z kodeksem stanu Iowa, sekcja 214 A.2. Biodiesel musi być wyprodukowany w stanie Iowa.

4.3.1.3. Zastosowanie w praktyce

- (99) Kwalifikujący się producenci biodiesla muszą złożyć wniosek o zwrot, dostarczając dane na temat liczby galonów biodiesla wyprodukowanego w trakcie kwartału. Departament podatkowy rozpatruje wnioski o zwrot i w przypadku jego zatwierdzenia każdy kwalifikujący się producent biodiesla otrzymuje zwrot.
- (100) Wnioski o zwrot składane są w kwietniu, lipcu, październiku i styczniu każdego roku, a czeki refundacyjne są wydawane w maju, sierpniu, listopadzie i lutym każdego roku.
- (101) Program zapewnia zwrot w wysokości 0,02 USD za galon biodiesla wyprodukowanego w stanie Iowa. Refundacja jest ograniczona do pierwszych 25 mln galonów wyprodukowanych w każdym zakładzie.
- (102) Biorąc pod uwagę, że do tego programu kwalifikują się producenci biodiesla, oraz na podstawie dostępnego stanu faktycznego ⁽³⁴⁾ (z uwagi na brak współpracy, jak wskazano w motywie 27 powyżej) Komisja – stosując dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego – stwierdziła, że amerykańscy producenci eksportujący odnieśli z programu korzyści.

⁽³³⁾ Zob. pkt 3.2.2 wniosku o dokonanie przeglądu.

⁽³⁴⁾ Zob. pkt 3.1.2.1 wniosku o dokonanie przeglądu.

4.3.1.4. Podsumowanie

- (103) Komisja uznała ten program za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje on wkład finansowy stanu Iowa w formie utraconych dochodów, które byłyby w przeciwnym przypadku należne. Taka zachęta przynosi korzyści otrzymującym ją przedsiębiorstwom.
- (104) Program jest ograniczony do przedsiębiorstw, które wytwarzają biodiesla i inne rodzaje paliwa, a zatem ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

4.3.2. Ulga podatkowa dotycząca produkcji biodiesla stanu Kentucky (Kentucky Biodiesel Production Tax Credit)

4.3.2.1. Podstawa prawna

- (105) Podstawę prawną przedmiotowego programu prowadzonego przez departament podatkowy stanu Kentucky stanowi zmieniony statut stanu Kentucky (KRS) sekcja 141.422–141.425.
- (106) Program ustanowiono na mocy ustaw stanu Kentucky z 2005 r. rozdział 168 sekcja 137 i stał się on skuteczny z dniem 18 marca 2005 r. Program zmieniono w latach 2006 i 2007. Obecnie podlega on wersji KRS z 2019 r., jak wspomniano w poprzednim motywie.

4.3.2.2. Kwalifikowalność

- (107) Każdy producent biodiesla, zakład mieszania biodiesla lub producent oleju napędowego z surowców odnawialnych fizycznie zlokalizowany w stanie Kentucky jest uprawniony do uzyskania ulgi podatkowej dotyczącej produkcji.

4.3.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (108) Kwalifikujący się wnioskodawca musi złożyć w departamencie podatkowym wniosek o ulgę podatkową w odniesieniu do galonów biodiesla produkowanych lub mieszanych (lub w odniesieniu do oleju napędowego produkowanego z surowców odnawialnych) w Kentucky do 15. dnia pierwszego miesiąca następującego po zamknięciu poprzedniego roku kalendarzowego.
- (109) Wnioskodawca składający wniosek o ulgę podatkową musi załączyć zaświadczenie kredytowe wydane przez departament do jego zeznania podatkowego, w którym wystąpiono o ulgę podatkową ⁽³⁵⁾.
- (110) Ulga podatkowa wynosi jeden dolar (1 USD) za galon biodiesla wyprodukowanego przez producenta biodiesla, jeden dolar (1 USD) za galon biodiesla wykorzystanego w procesie mieszania przez przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniem biodiesla i jeden dolar (1 USD) za galon oleju napędowego z surowców odnawialnych (tj. oleju napędowego z biomasy) produkowanego przez producenta oleju napędowego z surowców odnawialnych, chyba że łączna kwota zatwierdzonej ulgi dla wszystkich producentów biodiesla, podmiotów zajmujących się mieszaniem biodiesla i producentów oleju napędowego z surowców odnawialnych przekracza roczny pułap wynoszący 10 mln USD.
- (111) Biorąc pod uwagę, że do tego programu kwalifikują się producenci biodiesla, oraz na podstawie dostępnego stanu faktycznego ⁽³⁶⁾ (z uwagi na brak współpracy, jak wskazano w motywie 27 powyżej) Komisja – stosując dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego – stwierdziła, że amerykańscy producenci eksportujący odnieśli z programu korzyści.

4.3.2.4. Podsumowanie

- (112) Komisja uznała ten program za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje on wkład finansowy stanu Kentucky w formie utraconych dochodów, które byłyby w przeciwnym przypadku należne. Taka zachęta przynosi korzyści otrzymującym ją przedsiębiorstwom.
- (113) Program jest ograniczony do przedsiębiorstw, które wytwarzają biodiesla i inne rodzaje paliwa, a zatem ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

⁽³⁵⁾ <https://revenue.ky.gov/Business/Pages/Biodiesel-Tax-Credit.aspx>

⁽³⁶⁾ Zob. pkt 3.1.2.2 wniosku o dokonanie przeglądu.

4.3.3. Program zachęt do produkcji paliwa z etanolu i biodiesla w Teksasie (*Texas Fuel Ethanol and Biodiesel Production Incentive Programme*)

4.3.3.1. Podstawa prawna

- (114) Podstawę prawną tego programu prowadzonego przez Biuro Rozwoju Gospodarczego i Turystyki Teksasu stanowi rozdział 16 teksańskiego kodeksu rolnego zatytułowany „Fuel Ethanol, Renewable Methane, Biodiesel, and Renewable Diesel Production Incentive Programme” [„Program zachęt do produkcji paliwa z etanolu, metanu ze źródeł odnawialnych i biodiesla oraz do produkcji oleju napędowego z surowców odnawialnych”].
- (115) Od 2011 r. nie wprowadzono żadnych zmian w rozdziale 16 teksańskiego kodeksu rolnego. W związku z tym program ten nadal obowiązuje.

4.3.3.2. Kwalifikowalność

- (116) W ramach tego programu rząd Teksasu wypłaca dotacje kwalifikującym się przedsiębiorstwom produkującym etanol, metan ze źródeł odnawialnych, biodiesel lub olej napędowy z surowców odnawialnych w Teksasie.
- (117) Aby kwalifikować się do pomocy, takie przedsiębiorstwa muszą być zarejestrowane w Biurze Rozwoju Gospodarczego i Turystyki Teksasu.

4.3.3.3. Zastosowanie w praktyce

- (118) Zarejestrowani producenci, którzy uiszcili opłatę w wysokości 32 centów za każdy galon paliwa z etanolu lub MMBtu metanu ze źródeł odnawialnych i 1,6 centa za każdy galon wyprodukowanego biodiesla, są uprawnieni do otrzymania dotacji w wysokości 20 centów za każdy galon paliwa z etanolu lub MMBtu metanu ze źródeł odnawialnych i 10 centów za każdy galon biodiesla wyprodukowanego w każdym zarejestrowanym zakładzie (z zastrzeżeniem limitu wynoszącego 18 mln galonów rocznie na zakład) do 10. rocznicy rozpoczęcia produkcji przez zakład ⁽³⁷⁾.
- (119) Biorąc pod uwagę, że do tego programu kwalifikują się producenci biodiesla, oraz na podstawie dostępnego stanu faktycznego ⁽³⁸⁾ (z uwagi na brak współpracy, jak wskazano w motywie 27 powyżej) Komisja – stosując dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego – stwierdziła, że amerykańscy producenci eksportujący odnieśli z programu korzyści.

4.3.3.4. Podsumowanie

- (120) Komisja uznała ten program za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przewiduje on wkład finansowy stanu Teksas w formie bezpośredniej dotacji. Taka zachęta przynosi korzyść otrzymującym ją przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (121) Program jest ograniczony do przedsiębiorstw, które wytwarzają biodiesla i inne rodzaje paliwa, a zatem ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i w konsekwencji stanowi podstawę środków wyrównawczych.

4.4. Prawdopodobieństwo utrzymania się lub ponownego wystąpienia subsydiowania

4.4.1. Prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w ramach trzech programów federalnych

- (122) Głównym programem, podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu i w poprzednim przeglądzie wygaśnięcia, nadal był program w zakresie ulgi dotyczącej mieszaniny biodiesla. Program ten został przywrócony przez Kongres USA w dniu 20 grudnia 2019 r. na mocy uzupełniającej ujednoliconej ustawy budżetowej Further Consolidated Appropriations Act (zob. w tym zakresie motyw 44 powyżej) i obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Program wygaśnie najwcześniej dnia 1 stycznia 2023 r.
- (123) Podobnie jak ulga dotycząca mieszaniny biodiesla ulga dotycząca biodiesla i odliczenie od podatku dochodowego dla małych producentów biodiesla pochodzenia rolniczego zostały również przywrócone na mocy uzupełniającej ujednoliconej ustawy budżetowej przez Kongres USA w dniu 20 grudnia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. (zob. w tym zakresie odpowiednio motywy 46 i 64 powyżej).

⁽³⁷⁾ Tekszański kodeks rolny rozdział 16 sekcja 16.006 lit. b).

⁽³⁸⁾ Zob. pkt 3.1.2.3 wniosku o dokonanie przeglądu.

- (124) Wspomniane trzy programy federalne (ulga dotycząca mieszaniny biodiesla, ulga dotycząca biodiesla i ulga dla małych producentów biodiesla pochodzenia rolniczego) zostały przyjęte ustawą American Jobs Creation Act z 2004 r. ⁽³⁹⁾ i weszły w życie po raz pierwszy w dniu 1 stycznia 2005 r. Ponadto do tej pory wszystkie były wielokrotnie przywracane z mocą wsteczną.
- (125) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 72, program bioenergetyczny dotyczący zaawansowanych biopaliw (Bioenergy Program for Advanced Biofuels) Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych miał wygasnąć w 2012 r., ale został przedłużony w 2013 r., a następnie w 2014 r. Ustawa rolna z 2014 r. przedłużyła okres obowiązywania programu o kolejne 5 lat, do końca 2018 r. Ostatnio ustawą o poprawie rolnictwa (Agricultural Improvement Act) z dnia 20 grudnia 2018 r. przedłużono ten program subsydiowania o kolejne pięć lat, tj. do końca 2023 r.
- (126) Ponadto, jak opisano w motywie 81, „ulga na produkcję biopaliwa celulozowego” miała wygasnąć w 2012 r. Była ona kilkakrotnie przedłużana i ostatnio została w dniu 20 grudnia 2019 r. przywrócona przez Kongres USA do dnia 1 stycznia 2021 r. na mocy uzupełniającej ujednoliconej ustawy budżetowej ⁽⁴⁰⁾.
- (127) „Program wsparcia na wytwarzanie produktów biorafinerii, odnawialnych produktów chemicznych i bioproduktów Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych” był wcześniej nazywany „gwarancjami kredytowymi na zaawansowane biopaliwa” („Advanced biofuels loan guarantees”). Przez cały okres obowiązywania był on stale dostępny dla amerykańskich producentów biodiesla. Program ten nadal obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i od czasu jego wejścia w życie po raz pierwszy był wielokrotnie przywracany. Wszystkie przeanalizowane powyżej programy subsydiowania, na podstawie których przyznawano subsydia, obowiązywały w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Na podstawie dostępnego stanu faktycznego ⁽⁴¹⁾ samo subsydlum w postaci ulgi dotyczącej mieszaniny biodiesla wynosi 300 USD za każdą tonę biodiesla zmieszanego z olejem napędowym. W związku z tym, biorąc pod uwagę wielkość samej kwoty subsydlum zapewnionej w ramach tego programu subsydiowania w postaci ulgi dotyczącej mieszaniny biodiesla oraz liczne inne programy subsydiowania dostępne dla amerykańskich producentów biodiesla, Komisja stwierdziła, że przemysł biodiesla w USA nadal jest subsydiowany kwotami przekraczającymi poziom *de minimis*.

4.4.2. Prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w ramach innych programów

- (128) Wszystkie przeanalizowane wyżej programy subsydiowania, na podstawie których przyznawano subsydia, obowiązywały w ODP.
- (129) Nadal obowiązuje szereg mniejszych stanowych programów subsydiowania takich jak programy wymienione w motywie 41 i nic nie wskazuje na to, by programy te zostały zakończone w najbliższej przyszłości.

4.4.3. Wniosek dotyczący kontynuacji subsydiowania

- (130) W świetle powyższych ustaleń oraz biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony władz USA i amerykańskich producentów eksportujących, Komisja stwierdziła, że amerykańscy producenci biodiesla nadal korzystają ze wszystkich programów federalnych i stanowych opisanych w powyższych motywach oraz że wysokość subsydlum przekracza poziom *de minimis*.

4.5. Prawdopodobieństwo przywozu towarów po cenach subsydiowanych w znacznych ilościach

- (131) Oprócz ustalenia, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym miało miejsce subsydiowanie, Komisja zbadała prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w przypadku uchylecia środków. Po wprowadzeniu środków w 2009 r. począwszy od 2013 r. przywóz biodiesla z USA do Unii spadł do niemal zera. Na przykład w ODP z USA przywieziono około 156 ton (od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.). Wielkości te stanowią jedynie 0,04 % całkowitego wywozu z USA i jeszcze mniejszy odsetek konsumpcji w Unii. Komisja przeanalizowała, czy prawdopodobne jest wznowienie przywozu towarów po cenach subsydiowanych w znacznych ilościach w przypadku wygaśnięcia środka. W szczególności przeanalizowano następujące elementy: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w USA, dostępność innych rynków oraz atrakcyjność rynku unijnego.

⁽³⁹⁾ Przedłużone ustawą Energy Policy Act z 2005 r., §1344 (P.L. 109-58) i zmienione ustawą Energy Improvement and Extension Act z 2008 r. (P.L. 110-343, dział B) §202-203.

⁽⁴⁰⁾ Uzupełniająca ujednolicona ustawa budżetowa z dnia 20 grudnia 2019 r. (ustawa Public Law 116-94).

⁽⁴¹⁾ Zob. motyw 50 w pkt 3.1.1.1 wniosku o dokonanie przeglądu.

4.5.1. Istniejące wolne moce produkcyjne amerykańskich producentów eksportujących

- (132) Komisja zbadała, czy w przypadku wygaśnięcia środków subsydiowany wywóz z USA do Unii prowadzony byłby w znacznych ilościach. Ze względu na brak współpracy ze strony producentów eksportujących i rządu USA, o którym mowa w motywie 27 powyżej, nie było możliwe dokonanie analizy na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez producentów amerykańskich i władze USA. W związku z tym Komisja wykorzystwała następujące źródła informacji: Eurostat; wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia; późniejsze oświadczenia wnioskodawcy i strony internetowej Agencji Informacji Energetycznej Stanów Zjednoczonych (EIA) oraz Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych.
- (133) Na podstawie danych zebranych z EIA moce produkcyjne amerykańskich producentów biodiesla w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wynosiły 8 412 000 ton.
- (134) Faktyczna produkcja biodiesla w USA w ODP wynosiła 5 718 000 ton (dane EIA), co odpowiada odsetkowi wykorzystania mocy produkcyjnych w wysokości 68 % i wolnym mocom produkcyjnym w wysokości 32 %, tj. około 2 694 000 ton. W przypadku wygaśnięcia środków te znaczne wolne moce produkcyjne producentów amerykańskich stanowią zachętę do zwiększenia produkcji i sprzedaży biodiesla po cenach subsydiowanych na rynek unijny, a zatem prawdopodobnie zostaną wykorzystane do zapewnienia podaży na rynku unijnym. Producenci amerykańscy mogą rzeczywiście z łatwością zwiększyć swoją produkcję i wywóz do UE oraz czerpać korzyści ekonomiczne ze wzrostu wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych i zmniejszenia kosztu jednostkowego produkcji. Skierowanie amerykańskich wolnych mocy produkcyjnych na rynek unijny mogłoby mieć znaczący wpływ, gdyż wynoszą one prawie 18 % unijnej konsumpcji w ODP.
- (135) Ponadto w ODP produkcja biodiesla w USA (5 718 000 ton) była niższa niż konsumpcja (5 934 000 ton). W związku z tym do USA przywożono więcej biodiesla, niż wywożono z tego kraju. W ODP całkowita wielkość przywozu wynosiła 629 000 ton, a wywóz ogółem 428 000 ton. Jeśli jednak dostępne moce produkcyjne nie zostały wykorzystane do zaspokojenia popytu wewnętrznego w okresie badanym, jest mało prawdopodobne, że takie dostępne moce produkcyjne zostaną wykorzystane w przyszłości w tym samym celu. Moce produkcyjne USA zgłoszone w ODP (8 412 000 ton, zob. poprzedni motyw) były znacznie wyższe niż konsumpcja krajowa. Oznacza to, że jeżeli pojawią się możliwości wywozu, producenci amerykańscy prawdopodobnie wykorzystają swoje wolne moce produkcyjne z myślą o sprzedaży eksportowej, a nie o konsumpcji krajowej.

4.5.2. Dostępność innych rynków

- (136) Jest mało prawdopodobne, że wolne moce produkcyjne zostałyby wykorzystane do zwiększenia wywozu do państw trzecich innych niż UE. Duże rynki państw trzecich (Brazylia, Indonezja, Argentyna, Chiny, Tajlandia) są samowystarczalne pod względem krajowej produkcji biodiesla i USA jak dotąd nie wywoziły dużych ilości do tych państw pomimo wolnych mocy produkcyjnych. Nie ma zatem powodów, by przypuszczać, że w przyszłości to się zmieni.

4.5.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (137) Aby ustalić cenę wywozu do państw trzecich, Komisja oparła swoje ustalenia na publicznie dostępnych informacjach, tj. na bazie danych Global Trade Atlas („GTA”). Komisja wyodrębniła z tej bazy ilości i wartości wywozu biodiesla objętego kodem HS 3826 00 w ODP. Wielkość wywozu (w tonach) do wszystkich państw (w tym UE) wynosi 389 075 ton, z czego nieznaczące ilości trafiły do Unii.
- (138) Średnia cena *ex-works* biodiesla sprzedawanego w Unii przez producentów unijnych w ODP, jak przedstawiono w tabeli 1, wynosiła 771 EUR/t.
- (139) Tabela 1 przedstawia średnią cenę sprzedaży w dolarach amerykańskich za tonę odpowiednio dostosowaną do ceny *ex-works* (przez odjęcie 82,52 USD/t w przypadku frachtu śródlądowego, jak wskazano we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia) dla sześciu państw (poza UE), do których trafiło ponad 0,1 % całkowitego wywozu z USA w ODP.

Tabela 1

Wielkość i ceny eksportowe wywozu z USA w ODP

Państwa przeznaczenia	Wielkość wywozu (w tonach)	Odsetek wywozu do wszystkich krajów	Średnia cena <i>ex-works</i> (USD) za tonę	Średnia cena <i>ex-works</i> (EUR) za tonę
Kanada	354 442	91,1	805,33	728,48
Chiny	12 363	3,2	316,49	286,29
Norwegia	3 500	0,9	862,48	780,18
Peru	2 144	0,6	591,72	535,26
Meksyk	1 204	0,3	661,23	598,13
Korea Południowa	475	0,1	363,15	328,49

Źródło: GTA.

- (140) Tabela 1 pokazuje duże zróżnicowanie cen eksportowych między poszczególnymi państwami, do których trafiało najwięcej wywozu z USA w ODP.
- (141) Z tabeli 1 wynika również, że najwyższe średnie ceny eksportowe to ceny wywozu do państw takich jak Kanada i Norwegia, którym USA sprzedają 92 % swojego całkowitego wywozu. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia stanowi w tym zakresie, że droższy „[...] biodiesel wywożony do Kanady wytwarzany jest z określonych rodzajów surowców, które mają większą odporność na niskie temperatury, takich jak rzepak, lub mogą być również hydrorafinowanym olejem roślinnym o doskonałych właściwościach w niskich temperaturach [...]”. W rezultacie wyższe średnie ceny eksportowe w przypadku obu wspomnianych państw wynikają z wyższej ceny surowców (np. w przypadku rzepaku).
- (142) Na podstawie GTA Komisja obliczyła następnie średnią cenę eksportową w przypadku wszystkich miejsc przeznaczenia w ODP, biorąc pod uwagę następujące elementy:
- Ze względu na duże zróżnicowanie cen eksportowych wywozu z USA (jak również wynika z tabeli 1 w motywie 139) Komisja wykluczyła z tego obliczenia wszystkie państwa, które stanowią poniżej 0,1 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej USA w ODP. W sumie było sześć państw (poza UE), których udział przekracza 0,1 % całkowitej wielkości wywozu z USA, jak przedstawiono w tabeli 1.
  - Z tabeli 1 wynika również, że najwyższe średnie ceny eksportowe to ceny wywozu do państw takich jak Kanada i Norwegia, do których trafia 92 % całkowitego wywozu z USA. Te wyższe ceny eksportowe wynikają z wyższych kosztów surowców (np. w przypadku rzepaku).
  - Biodiesel wywożony do UE będzie głównie mieszaniną różnych rodzajów biodiesla ze względu na zróżnicowane warunki klimatyczne w UE, przy czym biodiesel, który ma być stosowany w Europie Północnej, będzie głównie obejmował te rodzaje, które mają większą odporność na niskie temperatury.
  - W związku z tym obliczenie średniej arytmetycznej ceny eksportowej do celów niniejszej oceny rzetelnie odzwierciedla średnią cenę, która zostałaby zaobserwowana na rynku unijnym, i pozwala uniknąć przyznawania nieproporcjonalnej wagi wywozowi do Kanady i Norwegii, biorąc pod uwagę mieszaninę rodzajów biodiesla, która prawdopodobnie byłaby wywożona do Unii, gdzie warunki klimatyczne znacznie się różnią w poszczególnych państwach członkowskich.
- (143) Uwzględniając w obliczeniach wszystkie powyższe elementy, Komisja otrzymała średnią arytmetyczną cenę eksportową wynoszącą 682 USD/t (617 EUR). Ta średnia cena eksportowa wynosząca 617 EUR jest ceną FOB, do której należy dodać koszty frachtu morskiego i ubezpieczenia, aby uzyskać cenę CIF. Koszty te wyniosły około 52 USD/t (47 EUR/t), jeżeli miejscem przeznaczenia byłaby Unia zgodnie z wnioskiem o dokonanie przeglądu wygaśnięcia.

- (144) Komisja uznała, że 47 EUR/t jest rozsądnym wskaźnikiem dodatkowych kosztów frachtu morskiego i ubezpieczenia w przypadku innych miejsc przeznaczenia. Średnią cenę wywozu z USA do państw trzecich ustalono zatem na 617 EUR (FOB), co oznacza, że nawet po dodaniu kosztów frachtu morskiego i ubezpieczenia obowiązujące cło (6,5 %) (łącznie zaokrąglone do 104 EUR/t w celu pokrycia również niektórych dodatkowych kosztów ponoszonych po przywozie) przy wywozie z USA do UE (ogółem około 721 EUR za tonę) byłoby znacznie niższe od ceny *ex-works* przemysłu Unii wynoszącej 771 EUR/t.
- (145) Pokazuje to zatem, że producenci eksportujący z USA byłoby w stanie sprzedawać po cenie poniżej 771 EUR za tonę, aby wejść na rynek unijny, i że stanowiłoby to dla nich zachętę do przekierowania części obecnego wywozu do państw trzecich na rynek unijny, ponieważ jest on bardziej atrakcyjny cenowo niż rynki niektórych innych państw trzecich.

4.6. Obchodzenie i absorpcja środków

- (146) Jak wspomniano w motywie 1, środki antysubsydyjne wprowadzone w 2009 r. były obchodzone poprzez przeładunek w Kanadzie i w drodze zmiany składu mieszanki. Istnienie takiej praktyki wskazuje na zainteresowanie niektórych producentów amerykańskich wejściem na rynek unijny nawet po wprowadzeniu środków, a zatem jest uznawane za oznakę atrakcyjności rynku unijnego dla producentów biodiesla z USA.

4.7. Podsumowanie

- (147) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że subsydiowanie jest kontynuowane. Z uwagi na znaczące wolne moce produkcyjne przemysłu biodiesla w USA, a także atrakcyjność rynku unijnego pod względem wielkości i ceny sprzedaży, zwłaszcza w odniesieniu do poziomu cen wywozu z USA do państw trzecich, Komisja stwierdziła, iż prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków amerykańscy producenci biodiesla wznowią wywóz biodiesla po cenach subsydiowanych na rynek unijny w dużych ilościach.

5. SZKODA

5.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (148) Zgodnie z danymi dostarczonymi przez wnioskodawcę produkt podobny wytwarzało w okresie badanym 49 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (149) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wyniosła około 14 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie informacji dostarczonych przez przemysł Unii. Jak wskazano w motywie 17, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za 17,5 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

5.2. Konsumpcja w Unii

- (150) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie informacji o przemyśle i COMEXT dla danych dotyczących przywozu.
- (151) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach) ⁽⁴²⁾

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Łączna konsumpcja w Unii (w tonach)	13 843 702	15 444 700	15 762 282	16 955 685
Indeks	100	112	114	122

Źródło: Dane dotyczące przemysłu Unii, COMEXT.

⁽⁴²⁾ Konsumpcję ustalono na podstawie danych z UE-27, z wyłączeniem danych dotyczących Zjednoczonego Królestwa.

(152) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym konsumpcja biodiesla w Unii, obliczona jako suma przywozu biodiesla i łącznej sprzedaży przemysłu Unii na rynku UE, wzrosła o 22 %, tj. z 13,8 mln ton w 2017 r. do 16,9 mln ton.

5.3. Przywóz produktu objętego postępowaniem z USA

5.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

(153) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie informacji dostarczonych przez Eurostat (baza danych COMEXT). Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie danych dotyczących sprzedaży krajowej przemysłu Unii dostarczonych przez wnioskodawcę oraz danych COMEXT dotyczących handlu.

(154) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu (w tonach), udział w rynku i ceny ⁽⁴³⁾

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	176	2 339	139	156
<i>Indeks</i>	100	1 329	79	89
Udział w rynku	0 %	0 %	0 %	0 %
Średnia cena w EUR/tonę	1 243	972	1 269	1 812
<i>Indeks</i>	100	78	102	146

Źródło: COMEXT, dane dotyczące sprzedaży przemysłu UE na potrzeby obliczenia udziału w rynku.

(155) Od czasu wprowadzenia środków w 2009 r. przywóz z USA praktycznie ustał i w ODP wyniósł jedynie 156 ton (w porównaniu z ponad 1 137 000 ton w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem). Biorąc pod uwagę nieznaczne ilości przywozu, średnich cen nie można uznać za reprezentatywne.

5.3.2. Ceny i podcięcie cenowe

(156) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie było praktycznie żadnego przywozu biodiesla z USA do Unii, który można by wykorzystać jako wiarygodną podstawę do obliczenia podcięcia cenowego.

(157) Jako alternatywną metodę Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przez porównanie:

- 1) średnich ważonych cen sprzedaży stosowanych przez producentów unijnych objętych próbą wobec klientów niepowiązanych na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works* (771 EUR/t); oraz
- 2) średniej ceny eksportowej stosowanej przez producentów z USA w wywozie do państw trzecich, odpowiednio dostosowanej z uwzględnieniem kosztów transportu do Unii i cła UE (721 EUR/t – zob. motyw 144).

(158) W wyniku porównania uzyskano podcięcie cenowe wynoszące 6,4 %.

5.3.3. Przywóz z innych państw trzecich

(159) W ODP przywóz z państw trzecich wyniósł 3 750 000 ton lub około 22 % ogólnej konsumpcji w Unii. Głównymi źródłami przywozu biodiesla innymi niż USA były Argentyna (24 % przywozu do UE), Malezja (18 %), Singapur (13 %) i Indonezja (5 %).

⁽⁴³⁾ Wielkość przywozu obliczono na podstawie danych z UE-27, z wyłączeniem danych dotyczących Zjednoczonego Królestwa.

- (160) Wielkość (łącznie) przywozu, jak również udział w rynku oraz trendy cenowe dotyczące przywozu biodiesla z innych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich ⁽⁴⁴⁾

Państwo		2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Argentyna	Wielkość sprzedaży (w tonach)	355 782	1 467 325	873 325	905 781
	<i>Indeks</i>	100	412	245	255
	Udział w rynku	3 %	10 %	6 %	5 %
	Średnia cena EUR/tona	635	620	707	728
	<i>Indeks</i>	100	98	111	115
Malezja	Wielkość sprzedaży (w tonach)	335 769	388 615	731 679	679 860
	<i>Indeks</i>	100	116	218	202
	Udział w rynku	2 %	3 %	5 %	4 %
	Średnia cena EUR/tona	952	813	669	730
	<i>Indeks</i>	100	85	70	77
Indonezja	Wielkość sprzedaży (w tonach)	24 984	777 992	743 456	195 858
	<i>Indeks</i>	100	3 114	2 976	784
	Udział w rynku	0 %	5 %	5 %	1 %
	Średnia cena EUR/tona	803	671	636	665
	<i>Indeks</i>	100	84	79	83
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	822 027	820 093	1 450 938	1 983 471
	<i>Indeks</i>	100	100	177	241
	Udział w rynku	6 %	5 %	9 %	12 %
	Średnia cena EUR/tona	662	723	829	874
	<i>Indeks</i>	100	109	125	132
Wszystkie państwa trzecie łącznie z wyjątkiem USA	Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 538 562	3 454 050	3 799 448	3 765 041
	<i>Indeks</i>	100	224	247	245
	Udział w rynku	11 %	22 %	24 %	22 %
	Średnia cena EUR/tona	721	678	732	802
	<i>Indeks</i>	100	94	102	111

Źródło: COMEXT, dane dotyczące sprzedaży przemysłu UE na potrzeby obliczenia udziału w rynku.

- (161) Cła na przywóz z Argentyny i Indonezji – dwóch głównych państw wywozu biodiesla – zniesiono w 2018 r. W konsekwencji: przywóz z państw trzecich wzrósł w 2018 r. i utrzymał się na poziomie około 3,8 mln ton w 2019 r. i w ODP. Ogólnie rzecz biorąc, przywóz z państw trzecich z wyjątkiem USA wzrósł w okresie badanym o 145 %. Ponadto ich udział w rynku wzrósł w okresie badanym z 11 % do 22 %.

⁽⁴⁴⁾ Przywóz z państw trzecich obliczono na podstawie danych z UE-27, z wyłączeniem danych dotyczących Zjednoczonego Królestwa jako państwa członkowskiego, ale z uwzględnieniem Zjednoczonego Królestwa jako państwa trzeciego.

- (162) Jeżeli chodzi o ceny, sytuacja jest różna w poszczególnych krajach.
- (163) W odniesieniu do Argentyny – głównego źródła przywozu – w lutym 2019 r. Komisja nałożyła ostateczne środki antysubsydyjne na przywóz biodiesla z tego państwa, a jednocześnie przyjęła decyzję, w której zaakceptowano zrównoważone zobowiązania cenowe (zwane „zobowiązaniami”) ze strony ośmiu argentyńskich producentów i Argentyńskiej Izby Biopaliw (CARBIO). Doprowadziło to do znacznego wzrostu cen w 2019 r. (o 14 % w porównaniu z 2018 r.) i w ODP (o 17 % w porównaniu z 2018 r.).
- (164) W przypadku Indonezji i Malezji ceny wykazywały tendencję spadkową. W przypadku pozostałych państw trzecich ceny w tym samym czasie znacznie wzrosły. Ogólnie średnie ceny sprzedaży w przywozie z państw trzecich innych niż USA wzrosły w okresie badanym o 11 %. Tendencja ta jest spójna z tendencją obserwowaną w przypadku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, przedstawioną w tabeli 3 powyżej. Trend cenowy jest jednak inny w porównaniu z cenami sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym, przedstawionymi w tabeli 8 poniżej. Ceny producentów unijnych objętych próbą spadały wraz ze spadkiem kosztów produkcji. W rezultacie różnica cen między eksporterami z państw trzecich a objętymi próbą producentami unijnymi zmniejszyła się, co zwiększyło konkurencyjność przemysłu Unii.

5.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.4.1. Uwagi ogólne

- (165) Ocena warunków ekonomicznych przemysłu Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (166) Jak wspomniano w motywie 17, w celu oceny warunków ekonomicznych przemysłu unijnego zastosowano kontrolę wyrывkową.
- (167) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Oceniała wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych dostarczonych przez przemysł UE oraz innych sektorowych danych makroekonomicznych takich jak FAO-OECD. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (168) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (169) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

5.4.2. Wskaźniki mikroekonomiczne ⁽⁴⁵⁾

5.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

⁽⁴⁵⁾ Dane makroekonomiczne oparto na danych dla UE-27, z wyłączeniem danych ze Zjednoczonego Królestwa.

- (170) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	12 639 715	13 166 083	13 931 438	13 984 220
<i>Indeks</i>	100	104	110	111
Moce produkcyjne (w tonach)	16 047 231	16 707 893	16 862 595	17 529 047
<i>Indeks</i>	100	104	105	109
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	79 %	79 %	83 %	80 %
<i>Indeks</i>	100	100	105	101

Źródło: Informacje przekazane przez wnioskodawcę oraz objętych próbą producentów unijnych.

- (171) Produkcja unijna wzrosła z 12,6 mln ton w 2017 r. do 14,0 mln ton w ODP, co stanowi wzrost o 11 % w okresie badanym. W sytuacji, gdy konsumpcja w okresie badanym wzrosła o 22 %, przemysł Unii zareagował pozytywnie, zwiększając swoją produkcję.
- (172) Jednocześnie moce produkcyjne w okresie badanym wzrosły o 9 % i osiągnęły 17,5 mln ton w ODP. Przemysł Unii rozwija swoje zdolności reagowania na rosnący popyt. Według sprawozdania ⁽⁴⁶⁾ zwiększenie mocy produkcyjnych dotyczy głównie produkcji hydrowodnego oleju roślinnego (HVO).
- (173) W wyniku jednoczesnego wzrostu produkcji i mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych w okresie badanym było stabilne i wynosiło około 80 %.

5.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (174) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	12 305 049	11 988 560	11 962 754	13 190 560
<i>Indeks</i>	100	97	97	107
Udział w rynku	89 %	78 %	76 %	78 %
<i>Indeks</i>	100	87	85	88

Źródło: Informacje przekazane przez wnioskodawcę oraz objętych próbą producentów unijnych.

- (175) Przemysł Unii zwiększył sprzedaż na rynku unijnym z 12,3 mln ton w 2017 r. do 13,2 mln ton w ODP (+7 %).
- (176) Ponieważ konsumpcja w Unii wzrosła o 22 % z powodu mniejszego wzrostu rzeczywistej wielkości sprzedaży, udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się z około 89 % w 2017 r. do 78 % w ODP. Ten spadek udziału w rynku związany jest ze wzrostem przywozu z państw trzecich, zwłaszcza od 2018 r. (motyw 161).

⁽⁴⁶⁾ USDA, sprawozdanie Biofuels Annual (sprawozdanie GAIN), 29 czerwca 2020 r.

5.4.2.3. Wzrost

- (177) Szereg wskaźników (produkcja, moce produkcyjne, sprzedaż, zatrudnienie) wskazuje na pozytywny wzrost przemysłu Unii w tym okresie. Wzrost ten jest jednak umiarkowany w porównaniu z rozwojem konsumpcji biodiesla w tym samym okresie. W rzeczywistości udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się w okresie odniesienia.

5.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (178) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba zatrudnionych	2 643	3 126	3 527	3 909
Indeks	100	118	133	148
Wydajność (w tonach na pracownika)	4 782	4 211	3 950	3 577
Indeks	100	88	83	75

Źródło: Informacje przekazane przez wnioskodawcę oraz objętych próbą producentów unijnych.

- (179) W okresie badanym zatrudnienie wzrosło z 2 643 do 3 909, co stanowi wzrost o 48 %.
- (180) Ponieważ produkcja wzrosła w mniejszym stopniu (+11 %), przełożyło się to na spadek wydajności (-25 %).

5.4.2.5. Wielkość kwoty subsydiowania i zwrot z subsydiowania

- (181) Jak wyjaśniono w motywie 156, po wprowadzeniu środków wyrównawczych przywóz biodiesla praktycznie ustał, a subsydiowany przywóz z USA praktycznie nie występował podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym nie można było ocenić skali subsydiowania na podstawie faktycznych danych, dlatego też oszacowano ją jako nadal znacznie powyżej poziomu *de minimis*. W dochodzeniu skupiono się zatem na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia subsydiowania w przypadku uchylecia środków wyrównawczych.
- (182) W poprzednim przeglądzie wygaśnięcia przemysł unijny wykazywał oznaki poprawy po wcześniejszym subsydiowaniu. W okresie badanym bieżącego przeglądu wygaśnięcia nadal miał miejsce proces poprawy sytuacji, co wykazują korzystne dla przemysłu Unii tendencje pod względem głównych wskaźników szkody.

5.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne ⁽⁴⁷⁾

5.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (183) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

⁽⁴⁷⁾ Wskaźniki mikroekonomiczne obliczono na podstawie danych z UE-28 z uwzględnieniem Zjednoczonego Królestwa. Biorąc pod uwagę małą wielkość sprzedaży producentów unijnych objętych próbą w Zjednoczonym Królestwie (około 1,1 % średniej sprzedaży tych producentów w UE w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym), wpływ transakcji z udziałem Zjednoczonego Królestwa na ustalenia dotyczące szkody musiałby być minimalny, a zatem wnioski dotyczące istotnej szkody nie powinny ulec zmianie po zastosowaniu danych dotyczących UE-27.

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/t)	834	801	771	771
<i>Indeks</i>	100	96	92	92
Średnia cena olejów roślinnych (indeks)	100	86	81	86
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	828	778	760	755
<i>Indeks</i>	100	94	92	91

Źródło: Przedsiębiorstwa objęte próbą, FAO dla indeksu cen oleju roślinnego.

- (184) W okresie badanym koszty produkcji spadły o 9 % (z 828 EUR/t do 755 EUR/t). Wynika to częściowo ze spadku cen olejów roślinnych, które w tym okresie wykazywały tendencję spadkową. Chociaż nie wszystkie biopaliwa produkuje się z olejów roślinnych, cena olejów roślinnych jest dobrym wskaźnikiem zastępczym dla ceny głównego produktu do produkcji biodiesla.
- (185) Średnia cena sprzedaży spadła o 8 %, z 834 EUR/t w 2017 r. do 771 EUR/t w ODP. Można to powiązać ze spadkiem odnotowanym w cenie produkcji (zob. motywy 180 i 181).

5.4.3.2. Koszty pracy

- (186) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	63 785	70 533	72 306	72 533
<i>Indeks</i>	100	111	113	114

Źródło: Przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (187) Średnie koszty pracy w przedsiębiorstwach objętych próbą wzrosły o 14 % w ODP. Wpływ tego zróżnicowania jest raczej niewielki, biorąc pod uwagę, że koszty pracy stanowią jedynie około 3 % całkowitych kosztów produkcji.

5.4.3.3. Zapasy

- (188) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	99 868	126 345	124 567	114 216
<i>Indeks</i>	100	127	125	114
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	0,8 %	1,0 %	0,9 %	0,8 %
<i>Indeks</i>	100	121	113	103

Źródło: Przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (189) Poziom zapasów utrzymywał się na stałym poziomie około 1 % produkcji. Jest to bardzo niski wskaźnik sugerujący, że przemysł jest w stanie pracować na wezwanie i „dokładnie na czas” oraz ograniczać zapasy. Jest to również konieczne, aby uniknąć degradacji biodiesla.

5.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (190) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	0,96 %	2,13 %	1,78 %	2,84 %
<i>Indeks</i>	100	223	186	297
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	45 139 254	10 723 312	54 431 877	58 021 678
<i>Indeks</i>	100	24	121	129
Inwestycje (EUR)	40 430 425	20 634 073	34 169 705	17 028 015
<i>Indeks</i>	100	51	85	42
Zwrot z inwestycji	22 %	29 %	25 %	44 %
<i>Indeks</i>	100	128	112	198

Źródło: Przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (191) Komisja określiła rentowność producentów unijnych włączonych do próby, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność pozostała na niskim poziomie. Wykazywała ona jednak nieznacznie pozytywną tendencję w okresie badanym, wzrastając z 1 % do 3 %. Było to związane z malejącymi kosztami produkcji w przedsiębiorstwach objętych próbą (-9 %). Za tą średnią kryje się jednak duża rozbieżność wśród producentów unijnych objętych próbą, przy czym niektóre przedsiębiorstwa w ogóle nie odnotowały zysku.

- (192) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Pod koniec okresu badanego (w 2019 r. i w pierwszej połowie 2020 r.) zaobserwowano pozytywną tendencję w zakresie przepływów środków pieniężnych netto, ale w 2018 r. odnotowano gwałtowny spadek przepływów środków pieniężnych. Na spadek w 2018 r. miała wpływ głównie szczególna sytuacja tylko jednego z przedsiębiorstw objętych próbą, które ma szczególny model biznesowy, podczas gdy w przypadku dwóch pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą tendencja była raczej stabilna.
- (193) Inwestycje w przedsiębiorstwach objętych próbą nie wykazywały wyraźnej tendencji w okresie badanym. Inwestycje jednego lub drugiego przedsiębiorstwa objętego próbą lub ich brak mogą spowodować wzrost lub spadek poziomu inwestycji rok do roku. Inwestycje stanowiły około 1–2 % obrotu w okresie badanym; jest to ograniczona wartość.
- (194) Zwroty z inwestycji kapitałowych to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Jego rozwój był pozytywny w okresie badanym i utrzymywał się na wysokim poziomie w ODP. Ten wysoki zwrot z inwestycji jest jednak związany głównie z niską wartością księgową netto inwestycji, a nie z dużym zyskiem.

5.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (195) W okresie badanym w kontekście niemal nieistniejącego przywozu z USA wielkość przywozu z państw trzecich znacznie wzrosła (o 145 %), ale wzrósł również poziom cen tego przywozu (o 11 %). W tym samym czasie ceny przemysłu Unii spadły (o 8 %) wraz ze spadkiem kosztów produkcji (o 9 %). W rezultacie różnica cen między eksporterami z państw trzecich a objętymi próbą producentami unijnymi zmniejszyła się, co zwiększyło konkurencyjność przemysłu Unii.
- (196) Ogólnie rzecz biorąc, wskaźniki szkody wykazują pozytywną tendencję w okresie badanym, w szczególności w odniesieniu do produkcji (+11 %), mocy produkcyjnych (+9 %) i sprzedaży (+7 %), oraz pokazują, że unijny przemysł biodiesla powoli nadrabia straty spowodowane wcześniejszą szkodą. W ramach analizy wskaźników szkody wykazano, że przemysł Unii nie ponosi obecnie istotnej szkody. Niektóre wskaźniki, w szczególności niska rentowność ($\leq 3\%$) wskazują jednak, że jego warunki ekonomiczne są nadal niestabilne.
- (197) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

6. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (198) W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej pierwotnie przez subsydiowany przywóz z USA w przypadku wygaśnięcia środków.
- (199) W tym względzie Komisja zbadała moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w USA, prawdopodobny poziom cen przywozu z USA przy braku środków wyrównawczych oraz ich wpływ na przemysł Unii, w tym podcięcie cenowe przy braku środków wyrównawczych.

6.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w USA

- (200) Jak opisano w sekcji 4.5.1 powyżej, ilości, które mogliby wywieźć producenci biodiesla z USA, są znaczne w porównaniu z wielkością rynku unijnego. Wolne moce produkcyjne stanowią 18 % konsumpcji w Unii w ODP. W związku z tym Komisja stwierdziła, że dostępne wolne moce produkcyjne są znaczne.

6.2. Prawdopodobne poziomy cen przywozu z USA przy braku środków wyrównawczych

- (201) Jak opisano w sekcji 4.5.3 powyżej, z bieżących zachowań cenowych na rynkach eksportowych państw trzecich wynika, że producenci z USA dokonywali wywozu na swoje główne rynki państw trzecich po cenach niższych niż ceny krajowe w USA. Ponadto, jak wskazano w motywach 158–159 powyżej, ceny te podcinają także ceny przemysłu Unii na rynku unijnym średnio o 6,4 %. Dlatego też, biorąc pod uwagę poziom cen wywozu z USA na inne rynki państw trzecich, wywóz do Unii jest potencjalnie znacznie bardziej atrakcyjny dla amerykańskich eksporterów. Ponadto, jak wskazano w sekcji 4.5.3 powyżej, rynek unijny jest bardzo atrakcyjny, ponieważ jest największy na świecie, a ponadto istnieją znaczne unijne i krajowe środki zachęcające do konsumpcji biodiesla.

6.3. Prawdopodobny wpływ na przemysł Unii

- (202) Jeżeli zezwolono by zatem na wygaśnięcie środków, znaczne ilości subsydiowanego biodiesla z USA wywarłyby bardzo silną presję na spadek cen unijnych oraz miałyby znaczący wpływ na warunki ekonomiczne przemysłu Unii. W związku z tym prawdopodobne jest, że wielkość produkcji i sprzedaży przemysłu Unii zmniejszyłaby się, a niewielkie zyski osiągane obecnie przez przemysł zamieniłyby się w straty.

- (203) Komisja dokonała dalszej oceny możliwego wpływu przywozu, tworząc model dwóch możliwych scenariuszy w przypadku wygaśnięcia środków, a mianowicie: 1) wzrostu przywozu z USA; oraz 2) spadku cen w UE spowodowanego zwiększoną konkurencją, przy założeniu, że wszystkie pozostałe czynniki pozostaną takie same.
- (204) W pierwszym scenariuszu Komisja modelowała dwa możliwe poziomy przywozu z USA. W przypadku pierwszego wariantu założono, że przywóz z USA osiągnie wielkość historyczną (w początkowym OD ⁽⁴⁸⁾), tj. 1,1 mln ton. W wyniku wzrostu przywozu z USA i związanego z tym spadku sprzedaży przemysłu UE rentowność przemysłu UE spadłaby o 0,14 %, tj. z +2,84 % do +2,70 %. W przypadku drugiego wariantu uwzględniono bardzo znaczący wzrost wielkości rynku UE z 6,6 mln ton w początkowym OD do 17 mln ton w ODP (+158 %). W tym kontekście Komisja modelowała wzrost przywozu odpowiadający temu samemu udziałowi USA w rynku – wynoszącemu 17,2 % – co w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. W rezultacie rentowność przemysłu Unii spadłaby o 0,41 % z +2,84 % do +2,43 %. W obu przypadkach wpływ gwałtownego wzrostu przywozu z USA po stałych cenach można opisać jako stosunkowo umiarkowany. Ma to związek z wysokim udziałem kosztów zmiennych w przemyśle biodiesla.
- (205) W drugim scenariuszu określono potencjalnie dużą szkodliwość wpływu spadku cen. W przypadku spadku cen unijnych do poziomu cen eksportowych USA stosowanych wobec państw trzecich (721 EUR/t) zysk spadłby z +2,84 % do -3,88 %. W przypadku spadku cen unijnych o 10 %, tj. z 771 EUR/t do 694 EUR/t, zysk zmniejszyłby się z +2,84 % do -7,94 %. W każdym razie dowolny spadek cen wyższy niż -2,9 % zniwelowałby zysk przemysłu Unii.
- (206) W rzeczywistości, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków, bardzo prawdopodobne jest, że na rynku wystąpiłoby połączenie dwóch powyższych scenariuszy. W szczególności można oczekiwać, że znaczne ilości biodiesla pochodzącego z USA weszłyby na rynek unijny po niższych cenach niż ceny przemysłu Unii. W rezultacie udział przemysłu Unii w rynku zmniejszyłby się, podobnie jak spadłby jego ceny. Spowodowałoby to znaczne straty dla przemysłu Unii.

6.4. Wnioski w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody

- (207) Na tej podstawie, a także uwzględniając obecną trudną sytuację przemysłu Unii, Komisja stwierdziła, że brak środków najprawdopodobniej doprowadziły do znacznego wzrostu przywozu towarów z USA po wyrządzających szkodę cenach subsydiowanych i najpewniej ponownie doszłoby do wystąpienia istotnej szkody.

7. INTERES UNII

- (208) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków wyrównawczych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (209) Gdyby dopuszczono do wygaśnięcia obowiązujących środków, przemysł Unii z pewnością musiałby zmierzyć się z rosnącą nieuczciwą konkurencją ze strony producentów biodiesla z USA, co najprawdopodobniej gwałtownie zatrzymałoby trwającą obecnie poprawę sytuacji przemysłu Unii.

- (210) Komisja stwierdziła, że kontynuacja obowiązujących środków leży w interesie przemysłu Unii.

⁽⁴⁸⁾ Od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (211) Żaden importer nie sprzeciwił się przedłużeniu obowiązywania środków.
- (212) Shell Trading Rotterdam twierdził, że środki poprzez ograniczanie podaży na rynku unijnym prowadzą do wzrostu cen. Odnotował on również dostępność biodiesla na innych rynkach.
- (213) Wydaje się, że środki nie mają znaczącego wpływu na importerów, ponieważ dostępne są alternatywne źródła zaopatrzenia. Świadczy o tym znaczący udział przywozu z państw trzecich w rynku.
- (214) Komisja stwierdziła zatem, że dalsze stosowanie środków nie będzie szkodliwe dla interesu importerów.

7.3. Interes użytkowników

- (215) Udział użytkowników w dochodzeniu był ograniczony.
- (216) Dwóch użytkowników, Preem, największe przedsiębiorstwo paliwowe w Szwecji, oraz Valero Energy Ltd Ireland, twierdziło, że przedłużenie obowiązywania środków będzie bezpośrednią przeszkodą dla ekologicznego rozwoju sektora transportu w Europie. Preem i Valero Energy Ltd Ireland wnioskuje w szczególności o wyłączenie hydro-rafinowanego oleju roślinnego z obecnego zakresu produktu, ponieważ spodziewają się jego niedoboru w nadchodzących latach. Przedsiębiorstwo Valero Energy Ltd Ireland odniosło się konkretnie do celów UE w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na 2030 r., twierdząc, że cele te nie zostaną osiągnięte z uwagi na obecną produkcję w UE.
- (217) Komisja zauważyła, że producenci unijni mają wystarczające moce produkcyjne, aby zaspokoić obecny popyt, a nawet wolne moce produkcyjne, aby w razie potrzeby zaspokoić przyszły wzrost i wywóz. Ponadto było zbyt wcześnie, aby móc z całą pewnością ocenić, czy w 2030 r. mogą wystąpić niedobory, w szczególności biorąc pod uwagę niedawne zwiększenie zdolności produkcyjnych UE. W związku z tym Komisja może być w stanie lepiej ocenić sytuację, jeżeli zostanie poproszona o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia za pięć lat. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.
- (218) Nic nie wskazuje na to, że obowiązujące środki wywarły negatywny wpływ na unijnych użytkowników biodiesla, a w szczególności nie ma dowodów na to, że istniejące środki miały negatywny wpływ na rentowność tych użytkowników.
- (219) Komisja stwierdziła zatem, że dalsze stosowanie środków nie będzie szkodliwe dla interesu użytkowników.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (220) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków w odniesieniu do przywozu biodiesla pochodzącego z USA nie leży w interesie Unii.

8. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (221) Z wniosków odnośnie do prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody wynika zatem, że zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego cła wyrównawcze obowiązujące wobec przywozu biodiesla pochodzącego z USA, wprowadzone rozporządzeniem (UE) 2015/1519, z późniejszymi zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) 2016/675⁽⁴⁹⁾, powinny zostać utrzymane na dodatkowy okres pięciu lat.
- (222) Jak określono w motywie 2 powyżej, obowiązujące cła wyrównawcze na przywóz biodiesla z USA zostały rozszerzone również na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, jak również na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydro-rafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA.

⁽⁴⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/675 z dnia 29 kwietnia 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1519 nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 116 z 30.4.2016, s. 27).

- (223) Cła wyrównawcze, które mają zostać utrzymane, w dalszym ciągu powinny być rozszerzone na przywóz biodiesla wysłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, jak również biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA.
- (224) Producenci eksportujący z Kanady, których zwolniono ze środków rozszerzonych rozporządzeniem (UE) 2015/1519 zmienionym rozporządzeniem (UE) 2016/675, są również zwolnieni ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.
- (225) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽⁵⁰⁾.
- (226) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia 2018/1046 ⁽⁵¹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, należnymi odsetkami powinna być stopa stosowana przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowana w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązująca pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 29), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 29), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 29), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 29), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 29), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 29), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 29), ex 2710 20 16 (kod TARIC 2710 20 16 29), ex 3824 99 92 (kod TARIC 3824 99 92 12), ex 3826 00 10 (kod TARIC 3826 00 10 29, 3826 00 10 59, 3826 00 10 99) oraz ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 19).
2. Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, mają stałą wartość dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa oraz wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego, w EUR za tonę netto	Dodatkowy kod TARIC
Archer Daniels Midland Company, Decatur	237,0	A933
Cargill Inc., Wayzata	213,8	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	213,4	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	216,8	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	211,2	A937
Vinmar Overseas Limited, Houston	211,2	A938
World Energy Alternatives LLC, Boston	211,2	A939
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	219,4	Zob. załącznik I
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	237,0	A999

⁽⁵⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

⁽⁵¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Cło wyrównawcze nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

Artykuł 2

1. Ostateczne cło wyrównawcze mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” zgodnie z art. 1 ust. 2 zostaje rozszerzone na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, wysyłanych z Kanady, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kanady, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 21), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 21), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 21), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 21), ex 2710 20 16 (kod TARIC 2710 20 16 21), ex 3824 99 92 (kod TARIC 3824 99 92 10), ex 3826 00 10 (kod TARICs 3826 00 10 20, 3826 00 10 50, 3826 00 10 89) oraz ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 11), z wyjątkiem produktów wyprodukowanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	DSM Nutritional Products Canada Inc., Dartmouth, Nowa Szkocja, Kanada	C114
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Cłem, które ma podlegać rozszerzeniu, jest cło ustanowione dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w art. 1 ust. 2, które jest ostatecznym cłem wyrównawczym w wysokości 237 EUR na tonę netto.

Cło wyrównawcze nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wymienionym w ust. 1 lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 4 ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury stosuje się cło wyrównawcze nałożone na podstawie ust. 1.

Artykuł 3

1. Ostateczne cło wyrównawcze określone w art. 1 ust. 2 zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 30), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 30), ex 2710 20 16 (kod TARIC 2710 20 16 30), ex 3824 99 92 (kod TARIC 3824 99 92 20) oraz ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 30).

Cło wyrównawcze nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrowafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

2. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w art. 1 ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku III. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw na podstawie art. 1 ust. 2.

Artykuł 4

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przesyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G
Office: Rue de la loi 170, CHAR 04/034
1049 1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

E-mail: TRADE-TDI-INFORMATION@ec.europa.eu

2. Zgodnie z art. 23 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2016/1037 Komisja, po konsultacji z komitetem doradczym, może zezwolić, na mocy decyzji, na zwolnienie przywozu przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków wyrównawczych wprowadzonych na podstawie art. 1, z cła rozszerzonego na mocy art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1.

Artykuł 5

W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na mocy art. 131 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽⁵²⁾, wysokość cła antidumpingowego wyrównawczego określoną w art. 1, 2 i 3 powyżej pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽⁵²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
AC & S Inc.	Nitro	A941
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
American Made Fuels, Inc.	Canton	A940
Arkansas SoyEnergy Group	DeWitt	A940
Arlington Energy, LLC	Mansfield	A940
Athens Biodiesel, LLC	Athens	A940
Beacon Energy	Cleburne	A940
Biodiesel of Texas, Inc.	Denton	A940
BioDiesel One Ltd	Southington	A940
BioPur Inc.	Bethlehem	A941
Buffalo Biodiesel, Inc	Tonawanda	A940
BullDog Biodiesel	Ellenwood	A940
Carbon Neutral Solutions, LLC	Mauldin	A940
Central Iowa Energy LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Community Fuels	Stockton	A940
Delta BioFuels Inc.	Natchez	A940
Diamond Biofuels	Mazon	A940
Direct Fuels	Euless	A940
Eagle Creek Fuel Services, LLC	Baltimore	A940
Earl Fisher Bio Fuels	Chester	A940
East Fork Biodiesel LLC	Algona	A940
ECO Solutions, LLC	Chatsworth	A940
Ecogy Biofuels LLC	Tulsa	A940
ED&F Man Biofuels Inc.	Nowy Orlean	A940
Freedom Biofuels Inc.	Madison	A940
Freedom Fuels LLC	Mason City	A941
Fuel & Lube, LLC	Richmond	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940
GeoGreen Fuels LLC	Houston	A940
Georgia Biofuels Corp.	Loganville	A940
Green River Biodiesel, Inc.	Moundville	A940

Griffin Industries Inc.	Cold Spring	A940
High Plains Bioenergy	Guymon	A940
Huish Detergents Inc.	Salt Lake City	A940
Incobrasa Industries Ltd.	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Indiana Flex Fuels	LaPorte	A940
Innovation Fuels Inc.	Newark	A940
Integrity Biofuels	Morristown	A941
Iowa Renewable Energy LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd.	Houston	A940
Lake Erie Biofuels LLC	Erie	A940
Leland Organic Corporation	Leland	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries LLC	Claypool	A940
Louis Dreyfus Claypool Holdings LLC	Claypool	A940
Middle Georgia Biofuels	East Dublin	A940
Middletown Biofuels LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
Natural Biodiesel Plant LLC	Hayti	A941
New Fuel Company	Dallas	A940
North Mississippi Biodiesel	New Albany	A940
Northern Biodiesel, Inc.	Ontario	A940
Northwest Missouri Biofuels, LLC	St. Joseph	A940
Nova Biofuels Clinton County LLC	Clinton	A940
Nova Biosource	Senaca	A940
Organic Fuels Ltd.	Houston	A940
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Paseo Cargill Energy, LLC	Kansas City	A940
Peach State Labs Inc.	Rome	A940
Perihelion Global, Inc.	Opp	A940
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Filadelfia	A940
Piedmont Biofuels Industrial LLC	Pittsboro	A941
Pinnacle Biofuels, Inc.	Crossett	A940
PK Biodiesel	Woodstock	A940
Pleasant Valley Biofuels, LLC	American Falls	A940
Prairie Pride	Deerfield	A941

RBF Port Neches LLC	Houston	A940
Red Birch Energy, Inc.	Bassett	A940
Red River Biodiesel Ltd.	New Boston	A940
REG Ralston LLC	Ralston	A940
Renewable Energy Products, LLC	Santa Fe Springs	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Safe Renewable Corp.	Conroe	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Seminole Biodiesel	Bainbridge	A940
Southeast BioDiesel LLC	Charlotte	A941
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel LLC	Albert Lea	A940
Stepan Company	Northfield	A941
Sunshine BioFuels, LLC	Camilla	A940
TPA Inc.	Warren	A940
Trafigura AG	Stamford	A940
U.S. Biofuels Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsburgh	A940
Valco Bioenergy	Harlingen	A940
Vanguard Synfuels, LLC	Pollock	A940
Vitol Inc.	Houston	A940
Walsh Bio Diesel, LLC	Mauston	A940
Western Dubque Biodiesel LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940
Yokaya Biofuels Inc.	Ukiah	A941

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3 i art. 2 ust. 2, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową;
- oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych »biodieslem«, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej, które są objęte niniejszą fakturą, zostały wytworzone przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa (dodatkowy kod TARIC)] w [odpowiednie państwo/a]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.

ZAŁACZNIK III

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 3 ust. 2, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową;
- oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych »biodiesłem«, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej, które są objęte niniejszą fakturą, zostały wytworzone przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkový kod TARIC] w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.
